

rz/11

1097

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

Warszawa, dnia 1 października 2012 r.

BOII-11ch-772-9-7436 /12
L.dz.: KO/12/00321

ZP
09/10

GDDKiA O/Po/G
10. 10. 2012

P-2 + P-3
SP

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po rozpatrzeniu odwołań Pana Marka Bereżeckiego – Zastępcy Dyrektora Oddziału ds. Przygotowania Inwestycji Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Poznaniu – pełnomocnika Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, Pana Jana Juliana Cierlaka, Pana Jana Śpigła, Pana Floriana Gały, Towarzystwa Ochrony Środowiska „Las”, reprezentowanego przez Pana Grzegorza Ćwiertnia oraz Klubu Przyrodników, w imieniu którego działa Pan Robert Stańko, od decyzji Wojewody Wielkopolskiego Nr 31/2011 z dnia 16 grudnia 2011 r., znak: IR.III-6.7820-12/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa drogi S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy”,

- I. Uchylam** w sentencji zaskarżonej decyzji znajdujący się na stronie 14, w punkcie I.7.12 zapis:

„Ustala się termin, odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, na 120 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna, z zastrzeżeniem warunków wynikających z nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.”

Q

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego zapisu:

„Działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), określám termin wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, z zastrzeżeniem warunków wynikających z nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.”

II. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 93 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0011 Teklinów

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy, oznaczonej jako załącznik nr 1a do niniejszej decyzji;

III. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 96/6 w obrębie ewidencyjnym 0011 – 101807_5.0011 Teklinów

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1b do niniejszej decyzji;

IV. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 96/4 w obrębie ewidencyjnym 0011 - Teklinów

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1c do niniejszej decyzji;

V. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 111 w obrębie ewidencyjnym 0009 – Mirków

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1d do niniejszej decyzji;

VI. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 3/4 w obrębie ewidencyjnym 0011 – Teklinów

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1e do niniejszej decyzji;

- VII. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 96/2 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0011 Teklinów**

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1f do niniejszej decyzji;

- VIII. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 112 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0011 Teklinów**

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1g do niniejszej decyzji;

- IX. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 118/1 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0011 Teklinów**

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1h do niniejszej decyzji;

- X. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 317 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0011 Teklinów**

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1i do niniejszej decyzji;

- XI. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 122/1 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0009 Mirków**

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1j do niniejszej decyzji;

- XII. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 123/1 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0009 Mirków**

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1k do niniejszej decyzji;

XIII. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 124/1 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0009 Mirków

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 11 do niniejszej decyzji;

XIV. Uchylam w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 584 w obrębie ewidencyjnym 101803_2.0010 Niwiska

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 1m do niniejszej decyzji;

XV. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji zapis znajdujący się w pkt. I na stronie 9, w wierszu 16 -17:

„- w km 85+725,78 – wiadukt WD-22 (przejazd drogowy nad drogą ekspresową S8) w ciągu drogi powiatowej nr 4706E;”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego zapisu:

„- w km 85+720,42 – wiadukt WD-22 (przejazd drogowy nad drogą ekspresową S8) w ciągu drogi powiatowej nr 4706E;”

XVI. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67 zapis stanowiący pkt IV i V zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

**„IV. Ustalam obowiązek i zezwalam na
przebudowę istniejących sieci uzbrojenia terenu**

na nieruchomościach przedstawionych w poniższej Tabeli 3.

Oznaczenie nieruchomości na których zostanie przeprowadzona przebudowa istniejących sieci uzbrojenia terenu			
Arkusz	Numer działki (numer działki po podziale)	Cel zajęcia nieruchomości	Księga wieczysta lub oznaczenie innego dokumentu
Województwo wielkopolskie – powiat kępiński			
Gmina Perzów (jednostka ewidencyjna: 300805_2 Perzów)			
Obręb: 0005 – Słupia pod Bralinem			

2	343 (343/4)	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00032320/4
1	310 (310/3)	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00050507/1
1	309 (309/2)	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00033717/1
1	308	przebudowa linii SN 15 kV	KW 9185
2	334 (334/2)	odmulenie rowu melioracyjnego	GKN AG 7412/1/98 GKN AG 7410/2/98
Gmina Bralin (jednostka ewidencyjna: 300802_2 Bralin)			
Obwód: 0001 - Bralin			
5	5192 (5192/4, 5192/5)	odmulenie rowu melioracyjnego	RR-XIII-1/7621/113/03 GKN AG/7412/1/98 GKN AG 7410/2/98
5	5171 (5171/4)	odmulenie rowu melioracyjnego	RR-XIII-1/7621/113/03 GKN AG/7412/1/98 GKN AG 7410/2/98
5	5167/1 (5167/7, 5167/8)	odmulenie rowu melioracyjnego	RR-XIII-1/7621/113/03 GKN AG/7412/1/98 GKN AG 7410/2/98
1	26/2 (26/6)	odmulenie rowu melioracyjnego R28	KZ1E/00047389/3
1	31/1 (31/7)	odmulenie rowu melioracyjnego R28	KZ1E/00056030/8
1	29 (29/5)	odmulenie rowu melioracyjnego R21	KZ1E/00031552/2
1	74 (74/2)	odmulenie rowu melioracyjnego R22	KZ1E/00013729/2
1	69/9 (69/34)	odmulenie rowu melioracyjnego R22	KZ1E/00027392/1
1	2675 (2675/2)	odmulenie rowu melioracyjnego R22	GKN AG/7412/1/98 GKN AG 7410/2/98
1	61	odmulenie rowu melioracyjnego R22	KW 25392
1	67/3	odmulenie rowu melioracyjnego R22	KZ1E/0007783/3
1	53/1 (53/4)	odmulenie rowu melioracyjnego R22	GKN AG/7412/1/98 GKN AG 7410/2/98
1	54 (54/2)	odmulenie rowu melioracyjnego R22	KZ1E/00007782/6
1	69/8 (69/32)	odmulenie rowu melioracyjnego R22	KZ1E/00027390/7
1	69/10	odmulenie rowu melioracyjnego R22	KZ1E/00027391/4
1	67/1 (67/5)	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/0007783/3
1	68/1 (68/5)	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00007782/6
1	69/2 (69/18)	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00027495/3

1	69/6 (69/28)	- odmalenie rowu melioracyjnego RG - przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00027411/1
1	69/5 (69/25)	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00027494/
1	158	przebudowa linii SN 15 kV	GKN AG/7412/1/98 GKN AG 7410/2/98
1	76	przebudowa linii SN 15 kV	KW 7599
1	69/3 (69/21)	odmalenie rowu melioracyjnego RG	KZ1E/00027393/8
1	69/4 (69/23)	odmalenie rowu melioracyjnego RG	KZ1E/00027394/5
1	69/7 (69/30)	odmalenie rowu melioracyjnego	KZ1E/00041006/3
1	69/11	odmalenie rowu melioracyjnego	KZ1E/00041006/3
5	5168/3 (5168/11, 5168/12)	przebudowa wodociągu	RR-XIII-1/7621/113/03
Obręb: 0004 - Gola			
2	5193 (5193/5)	odmalenie rowu melioracyjnego	KZ1E/00051262/8
Gmina Kępno (jednostka ewidencyjna: 300803_5 Kępno (W))			
Obręb: 0004 - Kierzno			
4	582	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW - brak
4	593 (593/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00054666/1
4	592 (592/2)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00016151/0
5	626 (626/3)	odmalenie rowu melioracyjnego F	KW - brak
4	599 (599/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00005199/8
4	597 (597/4, 597/5)	odmalenie rowu melioracyjnego F3	KW - brak
3	574	odmalenie rowu melioracyjnego F3	GKNAG/7412/1/9, GKNAG 7410/2/98
1	453/2 (453/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KZ1E/00002056/3
1	452 (452/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KZ1E/00013480/4
3	554 (554/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KW - brak
1	162	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KZ1E/00009583/5
1	163 (163/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KW - brak
3	553/1 (553/6)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KZ1E/00001338/7

1	224	odmulenie rowu melioracyjnego	KZ1E/00015824/2
1	247 (247/3)	odmulenie rowu melioracyjnego	KZ1E/00014852/0
1	248 (248/5)	odmulenie rowu melioracyjnego	KZ1E/00008562/5
1	225 (225/5, 225/4)	przebudowa linii telekomunikacyjnej	KW – brak
1	331	- przebudowa linii telekomunikacyjnej - przebudowa wodociągu - demontaż wodociągu	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
1	164 (164/4)	- przebudowa wodociągu - demontaż wodociągu	KW - brak
Obręb: 0005 - Krążkowy			
2	561 (561/5)	odmulenie rowu melioracyjnego B67	KW 1525
2	566 (566/3, 566/4)	odmulenie rowu melioracyjnego B67	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	577 (577/3)	odmulenie rowu melioracyjnego B67	KZ1E/00056825/8
2	564	odmulenie rowu melioracyjnego B67	KW 1525
2	565	odmulenie rowu melioracyjnego	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	570 (570/3)	odmulenie rowu melioracyjnego	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	571 (571/3)	odmulenie rowu melioracyjnego	KW 1525
2	573 (573/2)	odmulenie rowu melioracyjnego B	KW 1525
2	574	odmulenie rowu melioracyjnego B	KW 1525
2	575	odmulenie rowu melioracyjnego B	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	583 (583/3, 583/4)	odmulenie rowu melioracyjnego F	KW 1525
2	584 (584/3, 584/4)	odmulenie rowu melioracyjnego G	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	1082 (1082/3)	odmulenie rowu melioracyjnego E1	KW 1525
2	587 (587/3, 587/4)	odmulenie rowu melioracyjnego E1	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	5076/1	odmulenie rowu melioracyjnego E1	KZ1E/00051264/2
2	715/5	teletechnika - demontaż	KW 46999
2	590 (590/3)	przebudowa wodociągów	KZ1E/00056825/8
2	589 (589/2)	przebudowa linii telekomunikacyjnej	KZ1E/00001896/6
2	713 (713/2)	przebudowa linii telekomunikacyjnej	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	713 (713/3)	- przebudowa wodociągu - przebudowa kanalizacji sanitarnej	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98

2	720 (720/2)	przebudowa linii telekomunikacyjnej	KZ1E/00001896/6
2	720 (720/3)	- przebudowa wodociągu - przebudowa kanalizacji sanitarnej	KZ1E/00001896/6
2	714	teletechnika - demontaż	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	715/3	- teletechnika – demontaż - zabezpieczenie istniejącego wodociągu	KW 46999
2	716/1	- teletechnika – demontaż - zabezpieczenie istniejącego wodociągu	KZ1E/00056825/8
2	719/17	- teletechnika – demontaż - zabezpieczenie istniejącego wodociągu	KZ1E/00001896/6
2	721/1 (721/7)	odmulenie rowu melioracyjnego B17	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
2	721/2 (721/10)	odmulenie rowu melioracyjnego B17	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
2	721/3	odmulenie rowu melioracyjnego B17	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
2	723/2	odmulenie rowu melioracyjnego B19	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
2	718 (718/2)	odmulenie rowu melioracyjnego B19	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
103	88/2 (88/4)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00006940/5
103	83/2 (83/4)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00049713/8
103	82/2 (82/4)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00015514/6
2	724/1 (724/6)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 1525
2	724/2	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 1525
2	723/1 (723/6)	odmulenie rowu melioracyjnego B19	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
104	73/3 (73/5)	przebudowa kolejowej linii SN-15kV	KZ1E/00003493/5
2	1066	wykonanie wylotu do rowu melioracyjnego i odmulenie rowu	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
104	69/1	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KZ1E/00059103/2
104	66 (66/2)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KZ1E/00056825/8
104	61/1	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KZ1E/00059103/2

1	65/2	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00005231/5
104	65/3	demontaż kanalizacji sanitarnej	KZ1E/00056862/9
104	67/1 (67/4)	- przebudowa kanalizacji sanitarnej - demontaż istniejącej kanalizacji sanitarnej	KZ1E/00056862/9
104	66 (66/3)	- przebudowa kanalizacji sanitarnej - demontaż istniejącej kanalizacji sanitarnej	KZ1E/00056825/8
Obręb: 0010 - Osiny			
2	387 (387/3, 387/4)	odmulenie rowu melioracyjnego G	KZ1E/00024383/4
2	386/2 (386/9)	odmulenie rowu melioracyjnego G	KZ1E/00005294/4
2	385	odmulenie rowu melioracyjnego G	KW 11825
2	376	odmulenie rowu melioracyjnego G	KZ1E/00058689/6
2	366	odmulenie rowu melioracyjnego G	KW 11822
2	395	odmulenie rowu melioracyjnego J	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	380 (380/2, 380/3)	odmulenie rowu melioracyjnego J	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	381	odmulenie rowu melioracyjnego J	KZ1E/00058689/6
2	426/2 (426/6)	odmulenie rowu melioracyjnego J	KZ1E/00001303/3
2	427/3 (427/8)	odmulenie rowu melioracyjnego J	KZ1E/00001303/3
2	390/1	- odmulenie rowu melioracyjnego J - przebudowa linii WN 110 kV	KW 27092
2	388 (388/2)	- odmulenie rowu melioracyjnego J - przebudowa linii WN 110 kV	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	393	przebudowa linii WN 110 kV	KW 23492
2	394	przebudowa linii WN 110 kV	KW - brak
2	398	przebudowa linii WN 110 kV	KW 2497
2	399	przebudowa linii WN 110 kV	KZ1E/00009010/8
2	402	przebudowa linii WN 110 kV	KW 16049
2	403	przebudowa linii WN 110 kV	KW - brak
2	406	przebudowa linii WN 110 kV	KW 23492
2	427/1 (427/6)	przebudowa linii WN 110 kV	KZ1E/00009996/3
2	413 (413/2, 413/3)	odmulenie rowu melioracyjnego J11	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	413 (413/3)	przebudowa linii WN 110 kV	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	409 (409/2)	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00016049/2
2	409 (409/3)	- przebudowa linii SN 15 kV - przebudowa linii WN 110 kV - odmulenie rowu melioracyjnego	KZ1E/00016049/2

		J11	
2	410 (410/2)	odmulenie rowu melioracyjnego J 11	KZ1E/00024592/2
2	412 (412/2)	odmulenie rowu melioracyjnego J11	KZ1E/00016049/2
2	408	odmulenie rowu melioracyjnego J11	KZ1E/00016049/2
2	430/6	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00024592/2
2	425 (425/2)	- odmulenie rowu melioracyjnego - przebudowa linii SN 15 kV	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	411 (411/2)	odmulenie rowu melioracyjnego	KZ1E/00024592/2
Obręb: 0012 - Przybyszów			
1	141 (141/4)	odmulenie rowu melioracyjnego K3	KZ1E/00016551/4
Obręb: 0014 – Ostrówiec - Myjomice			
4	393 (393/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV (2 linie)	KZ1E/00004121/4
4	394/2	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 5232
4	392 (392/4)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00059103/2
4	391 (391/4)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00008032/1
4	390 (390/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00014189/1
4	389 (389/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00008031/4
4	434 (434/3)	odmulenie rowu melioracyjnego B24	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
4	432	odmulenie rowu melioracyjnego	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
4	429 (429/3)	odmulenie rowu melioracyjnego	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
4	420 (420/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV (2 linie)	KZ1E/00001907/7
4	718 (718/2)	odmulenie rowu melioracyjnego B26	KZ1E/00029442/1
4	477 (477/3, 477/4)	odmulenie rowu melioracyjnego B10	GKNAG/7412/1/98, GKNAG 7410/2/98
4	495/7 (495/13)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KZ1E/00025901/9
4	652 (652/3)	- przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV - demontaż istniejącej linii nN-0,4kV	KZ1E/00056600/5
4	649/1	- przewieszenie istniejących	KZ1E/00025957/6

		przewodów linii nN-0,4kV - demontaż istniejącej linii nN-0,4kV	
4	654 (654/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KZ1E/00029442/1
4	660 (660/3, 660/4)	odmulenie rowu melioracyjnego B38	KW - brak
4	659 (659/2)	odmulenie rowu melioracyjnego B38	KZ1E/00025957/6
4	657	odmulenie rowu melioracyjnego B38	KZ1E/00005465/4
4	619 (619/3)	odmulenie rowu melioracyjnego B38	KZ1E/00027168/2
4	647	odmulenie rowu melioracyjnego B38	KW - brak
4	465 (465/2)	odmulenie rowu melioracyjnego	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
4	416	odmulenie rowu melioracyjnego	KW - brak
1	217 (217/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00011810/3
1	216 (216/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW - brak
1	215 (215/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00054483/4
1	214 (214/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00005735/8
1	213 (213/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW - brak
1	212 (212/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00059112/8
1	211 (211/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00058659/7
1	210 (210/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E00015078/7
1	209 (209/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E/00016464/7
2	261 (261/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KZ1E00008695/6
4	496 (496/3)	przebudowa linii telekomunikacyjnej	GKNAG/7412/1/98 GKNAG 7410/2/98
2	252 (252/2)	przebudowa linii SN-15kV	KW - brak
Obręb: 0015 – Szklarka Mielęcka			
1	187	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00003691/3
1	190 (190/3)	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00006889/9
1	191 (191/3)	przebudowa linii SN 15 kV	KZ1E/00001487/6

1	171	odmulenie rowu melioracyjnego K2	GKN.AG/7412/1/98 GKN.AG/7410/2/98
1	192	odmulenie rowu melioracyjnego K2	KZ1E/00001487/6
1	217 (217/5)	- odmulenie rowu melioracyjnego K2 - odmulenie rowu melioracyjnego K1	GKN.AG/7412/1/98 GKN.AG/7410/2/98
1	33 (33/4)	odmulenie rowu melioracyjnego K1	GKN.AG/7412/1/98 GKN.AG/7410/2/98
1	239/1	- teletechnika – demontaż - przebudowa wodociągów	KZ1E/00001487/6
1	240 (240/2)	teletechnika – demontaż	KZ1E/00005947/7
1	252	przebudowa linii NN	KW 1764
1	255	przebudowa linii NN	INS 159/08
1	74 (74/2)	przebudowa linii NN	KZ1E/00048359/1
1	123 (123/2, 123/3)	- przebudowa linii telekomunikacyjnej - przebudowa wodociągu	GK.NAG/7412/1/98 GK.NAG/7410/2/98
1	76 (76/4)	przebudowa linii NN	KZ1E/00001764/2
1	76 (76/5)	- przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia - przebudowa linii NN	KZ1E/00001764/2
1	77 (77/3)	przebudowa linii NN	INS 159/08
1	77 (77/4)	- przebudowa linii NN - przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia	INS 159/08
1	78 (78/3)	przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia	KZ1E/00014332/9
1	79 (79/3)	przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia	KZ1E/00013043/9
1	80 (80/2)	przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia	KZ1E/00014249/0
1	81 (81/2)	przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia	AN 1401/94, ZAW.SR.NR 1605-8/94
1	331 (331/3)	przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia	KZ1E/00006896/1
1	116 (116/4, 116/5)	odmulenie rowu melioracyjnego K	GK.NAG/7412/1/98 GK.NAG/7410/2/98
1	110 (110/3)	odmulenie rowu melioracyjnego K3	GK.NAG/7412/1/98 GK.NAG/7410/2/98
1	111 (111/3)	odmulenie rowu melioracyjnego K3	KZ1E/00040045/1
1	250	- przebudowa linii telekomunikacyjnej - przebudowa wodociągu	KZ1E/00058568/2
Województwo łódzkie – powiat wierszowski			

Gmina Wieruszów (jednostka ewidencyjna: 101807_4 Wieruszów - miasto)			
Obręb: 0001 - Wieruszów			
14	1544 (1544/4)	- przebudowa urządzeń teletechnicznych - przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00089946/7
14	1545 (1545/4)	odkopenie istniejącego telekomunikacyjnego kasetonu ziemnego	SR1W/00095554/7
14	1574	przebudowa wodociągu	KW 192
Jednostka ewidencyjna: 101807_5 Wieruszów – obszar wiejski			
Obręb: 0001 Chobanin			
1	209/1 (209/2, 209/4)	przebudowa sieci energetycznej	SR1W/00087453/0
Obręb: 0003 – Jutrków			
4	464 (464/1)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	AWZ ON 451/2052/1872/75
4	458/1 (458/4)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	SR1W/00089738/6
4	495	przebudowa linii telekomunikacyjnej	SR1W/00085787/6
4	498	- przebudowa linii telekomunikacyjnej - przebudowa wodociągu	SR1W/00089273/8
4	500	przebudowa linii telekomunikacyjnej	SR1W/00089273/8
Obręb: 0007 - Lubczyna			
1	149 (149/1, 149/4)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00089779/5
1	26	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00089795/3
1	145	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 20237
1	174 (174/1)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00089795/3
1	169	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 4790
1	56	odmulenie rowu melioracyjnego	KW 5493
Obręb: 0009 - Mirków			
1	88/1	odmulenie rowu melioracyjnego N(T)	KW 1830
1	87	odmulenie rowu melioracyjnego N(T)	SR1W/00089779/5
1	187/8 (187/13)	odmulenie rowu melioracyjnego N(T)	KW 31172

1	98/1 (98/5)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	SR1W/00089834/9
1	629 (629/1, 629/4)	odmalenie rowu melioracyjnego N-1 (T-1)	KW - brak
1	98/2	odmalenie rowu melioracyjnego N-1 (T-1)	SR1W/00089834/9
1	97/2	odmalenie rowu melioracyjnego N-1 (T-1)	SR1W/00086132/7
1	99/2 (99/7)	odmalenie rowu melioracyjnego N-1 (T-1)	SR1W/00090026/2
1	111 (111/1, 111/2)	- odmalenie rowu melioracyjnego N-1 (T-1) - przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KW - brak
1	110/3 (110/9)	odmalenie rowu melioracyjnego N-1 (T-1)	SR1W/00087704/5
1	118 (118/1)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	SR1W/00089846/6
2	1099 (1099/3)	odmalenie rowu melioracyjnego R-7	SR1W/00090080/8
2	1012 (1012/4)	odmalenie rowu melioracyjnego R-7	SR1W/00089842/8
2	1107	odmalenie rowu melioracyjnego R-7	KW - brak
2	1100	odmalenie rowu melioracyjnego R-7	SR1W/00090081/5
2	1101	odmalenie rowu melioracyjnego R-7	KW - brak
2	1102	odmalenie rowu melioracyjnego R-7	SR1W/00089810/5
2	1103	odmalenie rowu melioracyjnego R-7	SR1W/00089808/8
2	1015	odmalenie rowu melioracyjnego	KW - brak
2	1016	odmalenie rowu melioracyjnego	KW - brak
2	1097 (1097/1)	odmalenie rowu melioracyjnego	KW - brak
2	1096 (1096/1)	odmalenie rowu melioracyjnego	KW - brak
2	1095 (1095/1)	odmalenie rowu melioracyjnego	KW 22797
2	1094 (1094/1)	odmalenie rowu melioracyjnego	KW 46758
2	1092 (1092/1)	odmalenie rowu melioracyjnego R-7	KW 33896
2	1091	odmalenie rowu melioracyjnego R-7	SR1W/00090085/3
2	1019	odmalenie rowu melioracyjnego R-7	NS 1017/03, NS 244/02
2	1175 (1175/3)	odmalenie rowu melioracyjnego R-	KW - brak

		7	
2	1177 (1177/1)	odmulenie rowu melioracyjnego R-7	KW 32180
2	1176 (1176/1)	odmulenie rowu melioracyjnego R-7	SR1W/00090085/3
2	1098/3 (1098/9)	odmulenie rowu melioracyjnego R-7	SR1W/00090086/0
2	1098/3 (1098/5)	odmulenie rowu melioracyjnego	SR1W/00090086/0
2	1189/1	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 30803
2	1185 (1185/2)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00089811/2
2	1186/1 (1186/4)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KW - brak
2	1184/1	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00090119/1
3	1895/1 (1895/7, 1895/5)	- demontaż linii kablowej nN-0,4kV - przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 64290
3	1895/2 (1895/3)	- przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV - wymiana istniejącego słupa na nowy	SR1W/00085729/2
1	177 (177/1)	przebudowa linii telekomunikacyjnej	KW - brak
2	1190 (1190/1)	przebudowa kanalizacji sanitarnej.	SR1W/00085787/6
2	1190 (1190/3)	- przebudowa kanalizacji sanitarnej - przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00085787/6
Obręb: 0010 - Pieczyska			
1	76	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 26792
1	77	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 19860
1	78	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 26792
1	79	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00085624/6
1	80	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW - brak
1	81 (81/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00085624/6
1	82/2	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00085634/9
1	83	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00085773/5

1	84 (84/2)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW - brak
1	95	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	KW 26792
1	173/2 (173/4)	przebudowa urządzeń teletechnicznych	SR1W/00085634/9
1	735 (735/2)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00085622/2
1	736 (736/2)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	SR1W/00085846/8
1	207 (207/2)	przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV	ON 451/200/100/74
1	175/6 (175/15)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	SR1W/00085784/5
1	175/4	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	KW 45128
1	100 (100/2)	- przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV - przebudowa linii telekomunikacyjnej - przebudowa wodociągu - demontaż wodociągu	KW - brak
1	174/7 (174/9)	przebudowa szamba	SR1W/00085626/0
1	175/7 (175/13)	przebudowa szamba	SR1W/00085785/2
1	177/3 (177/8)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	SR1W/00085623/9
1	204 (204/2)	- przewieszenie istniejących przewodów linii SN-15kV - przebudowa wodociągu - przebudowa linii telekomunikacyjnej	KW - brak
1	175/1	przebudowa wodociągu	KW 51752
Obręb: 0011 - Teklinów			
1	92 (92/3)	przewieszenie istniejących przewodów linii nN-0,4kV	SR1W/00089801/9
1	369 (369/1, 369/6)	odmulenie rowu melioracyjnego N (T)	KW - brak
Gmina Galewice (jednostka ewidencyjna 101803_2 Galewice)			
Obręb: 0010 - Niwiska			
1	397 (397/2)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	402 (402/1)	przebudowa sieci energetycznej	KW - brak
1	403	przebudowa sieci energetycznej	KW 48131
1	404	przebudowa sieci energetycznej	KW 31168
1	405	przebudowa sieci energetycznej	KW - brak

1	406 (406/1)	przebudowa sieci energetycznej	UMOWA NR 7019-7/3/80
1	409	przebudowa sieci energetycznej	KW 40628
1	408 (408/1)	przebudowa sieci energetycznej	SR1W/00087223/9
Gmina Sokolniki (jednostka ewidencyjna 101806_2 Sokolniki)			
Obręb: 0001 - Sokolniki			
1	321 (321/1, 321/5)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	990	- remont rowu melioracyjnego - przebudowa sieci energetycznej	KW - brak
1	991 (991/1)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	676 (676/1)	przebudowa sieci energetycznej	UMOWA 16/80
1	682 (682/1)	przebudowa sieci energetycznej	KW - brak
1	683	przebudowa sieci energetycznej	KW - brak
1	677	przebudowa sieci energetycznej	UMOWA 16/80
Obręb: 0003 – Ochędzyn Nowy			
1	28 (28/1)	przebudowa sieci drenarskiej	SR1W/00085104/5
1	29 (29/1)	przebudowa sieci drenarskiej	SR1W/00087573/7
1	30 (30/1, 30/5)	- przebudowa sieci drenarskiej - remont rowu melioracyjnego	SR1W/00085975/1
1	31/1 (31/7)	remont rowu melioracyjnego	SR1W/00087525/6
1	40 (40/2)	przebudowa sieci drenarskiej	SR1W/00087556/2
1	41 (41/2)	przebudowa sieci drenarskiej	SR1W/00087421/7
1	42/1 (42/6)	przebudowa sieci drenarskiej	SR1W/00087534/2
1	42/2 (42/11)	przebudowa sieci drenarskiej	KW - brak
1	66 (66/3)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	90 (90/2)	przebudowa sieci wodociągowej, przebudowa sieci drenarskiej	KW - brak
1	154 (154/1, 154/5)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	34 (34/3)	przebudowa sieci wodociągowej	KW - brak
1	73 (73/3)	przebudowa sieci wodociągowej	KW - brak
Obręb: 0006 - Prusak			
1	24 (24/4)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	34 (34/1)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	29 (29/1)	przebudowa sieci energetycznej	SR1W/00088281/0
1	61 (61/4)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	173 (173/1, 173/4)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	175	przebudowa sieci energetycznej	SR1W/00089617/2
1	176	przebudowa sieci energetycznej	SR1W/00089617/2
1	177	przebudowa sieci energetycznej	KW 7930

1	178	przebudowa sieci energetycznej	KW 50895
1	179	przebudowa sieci energetycznej	ON 451/452/419/75
1	180	przebudowa sieci energetycznej	KW 27553
1	205 (205/4)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	222	przebudowa sieci energetycznej	KW 31113
1	225	przebudowa sieci energetycznej	KW - brak
1	257	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	260 (260/3)	przebudowa sieci drenarskiej	SR1W/00086057/7
1	259/3	przebudowa sieci drenarskiej	KW 9177
1	259/4	przebudowa sieci drenarskiej	KW 9177
1	263 (263/3)	przebudowa sieci wodociągowej	SR1W/00086057/7
1	265 (265/1)	przebudowa sieci wodociągowej	SR1W/00086054/6
1	266/1 (266/3)	przebudowa sieci wodociągowej	SR1W/00085841/3
1	348 (348/2)	remont rowu melioracyjnego	AWZ ON 451/1532/1350/74, PS I NS 285/91
1	349 (349/2)	remont rowu melioracyjnego przebudowa sieci energetycznej	SR1W/00088289/6
1	359 (359/1, 359/3)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
Obręb: 0007 – Kolonia Sokolniki			
1	297/1 (297/16)	remont rowu melioracyjnego	KW - brak
1	2 (2/4)	przebudowa sieci energetycznej	SR1W/00087246/6
Obręb: 0009 - Tyble			
1	67	przebudowa sieci energetycznej	KW 62779
1	68 (68/2)	przebudowa sieci energetycznej	SR1W/00084274/0

Tabela 3.

1. Teren niezbędny dla dokonania przebudowy istniejących sieci uzbrojenia terenu został oznaczony na załączniku nr 1 do niniejszej decyzji (linia przerywana koloru brązowego).
2. Przebudowę istniejących sieci uzbrojenia terenu należy przeprowadzić zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym niniejszą decyzją.
3. Na Generalnym Dyrektorze Dróg Krajowych i Autostrad ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości, na których niniejszą decyzją zezwolono na przebudowę istniejących sieci uzbrojenia terenu, do stanu poprzedniego, niezwłocznie po założeniu lub przeprowadzeniu ciągów, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń.

4. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, przysługuje odszkodowanie, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.) Rozdział 5: Odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości.
5. Jeżeli założenie lub przeprowadzenie ciągów, przewodów i urządzeń, o których mowa w pkt 3, uniemożliwia właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, właściciel lub użytkownik wieczysty może żądać, aby Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad nabył, w drodze umowy, własność albo użytkowanie wieczyste nieruchomości.
6. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości, na których niniejszą decyzją zezwolono na przebudowę istniejących sieci uzbrojenia terenu, jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii ciągów, przewodów i urządzeń, o których mowa w pkt 3. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej.
7. W związku z art. 124 ust. 7 ustawy o gospodarce nieruchomościami ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej.

XVII. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 73, zapis:

„IX. Z a t w i e r d z a m p r o j e k t b u d o w l a n y p n .

**„Budowa drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz –A1 Łódź
Syców – Kępno – Wieruszów” od km 54+910 (54+906,82) do km 99+937**

dla obiektów kategorii

(IV, VIII, XXII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII, XXVIII)

stanowiący załącznik nr 3 do niniejszej decyzji, obejmujący, z wyłączeniem nieruchomości o których mowa w punkcie V niniejszej decyzji:

Odcinek I od km 54+910 (54+906,82) do km 70+200

opracowany przez zespół z Biura Projektowo - Badawczego Dróg i Mostów Transprojekt - Warszawa Sp. z o.o. w Warszawie, kierowany przez **głównego projektanta – mgr inż. Krystynę Orlik**, posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności

konstrukcyjno-inżynierskiej nr WBPP/N 103/85/Zg, członka Lubuskiej OIIB nr ewid. LBS/BO/2089/02, składający się z następujących części:"

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„IX. Zatwierdzam projekt budowlany pn.

**„Budowa drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 Łódź
Syców – Kępno – Wieruszów” od km 54+910 (54+906,82) do km 99+937**

dla obiektów kategorii

(IV, VIII, XXII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII, XXVIII)

stanowiący załącznik nr 3 do niniejszej decyzji, obejmujący,

Odcinek I od km 54+910 (54+906,82) do km 70+200

opracowany przez zespół z Biura Projektowo - Badawczego Dróg i Mostów Transprojekt - Warszawa Sp. z o.o. w Warszawie, kierowany przez **głównego projektanta – mgr inż. Krystynę Orlik**, posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej nr WBPP/N 103/85/Zg, członka Lubuskiej OIIB nr ewid. LBS/BO/2089/02, składający się z następujących części:"

XVIII. Uchylam:

- w załączniku nr 3 do zaskarżonej decyzji, przedstawiającym rysunek (nr 3.2) profilu podłużnego ekranów akustycznych E3 oraz E4 zapis:

„Początek projektowanej trasy

km 0+000,00

km S8 95+947,70 drogi S-8”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia, zapisu:

„Początek projektowanej trasy

km 0+000,00

km S8 94+947,70 drogi S-8”

XIX. Uchylam:

- w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronach od 81 do 82, zapis stanowiący pkt. X. wskazujący szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, oraz
- w pouczeniu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronach od 118 do 120, zapis

stanowiący pkt od 2 do 9

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylenia, zapisu:

**„X. Szczególne warunki zabezpieczenia terenu
budowy i prowadzenia robót budowlanych oraz inne
postanowienia.**

1. Budowę należy prowadzić zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, zatwierdzonym projektem budowlanym i obowiązującymi przepisami, w sposób nie zagrażający bezpieczeństwu ludzi i mienia oraz zapewnić dojście i dojazd do działek, budynków i urządzeń z nimi związanych w trakcie wykonywania robót.
2. Przed przystąpieniem do robót oraz w trakcie ich wykonywania należy przestrzegać i spełniać warunki oraz wymogi zawarte w opiniach, uzgodnieniach i decyzjach organów i instytucji opiniujących i uzgadniających projekt budowlany.
3. Istotne odstępianie od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest dopuszczalne jedynie po uzyskaniu decyzji o zmianie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.
4. Geodezyjne wyznaczenie obiektu oraz wykonanie inwentaryzacji powykonawczej należy powierzyć uprawnionemu geodecie.
5. Elementy obiektów budowlanych, ulegające zakryciu, podlegają inwentaryzacji przed ich zakryciem.
6. Czas użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych: obiekty budowlane postawione na czas budowy mogą być użytkowane nie dłużej niż 30 dni od daty zawiadomienia o zakończeniu budowy.
7. Terminy rozbiórek:
 - istniejących obiektów budowlanych nie przewidzianych do dalszego użytkowania – zgodnie z harmonogramem robót,
 - tymczasowych obiektów budowlanych – 30 dni od daty zawiadomienia o zakończeniu robót.
8. Kierownik budowy jest zobowiązany prowadzić dziennik budowy zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia (Dz. U. 2002 r. Nr 108, poz. 953 ze zm.) oraz sporządzić lub zapewnić sporządzenie przed rozpoczęciem budowy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego

i warunki prowadzenia robót, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. 2003 r. Nr 120, poz. 1126).

9. Inwestor zobowiązany jest zapewnić nadzór inwestorski w odpowiednich specjalnościach, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 4, 7, 11, 13, 15 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy realizacji których jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (Dz. U. 2001 r. Nr 138, poz. 1554).
10. Inwestor jest zobowiązany zawiadomić o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem, co najmniej 7 dni przed ich rozpoczęciem, dołączając na piśmie:
 - oświadczenie kierownika budowy (robót), stwierdzające sporządzenie planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz przyjęcie obowiązku kierowania budową, a także zaświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy – Prawo budowlane;
 - oświadczenie inspektora nadzoru, stwierdzające przyjęcie obowiązków pełnienia nadzoru inwestorskiego nad danymi robotami budowlanymi wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy – Prawo budowlane;
 - informację zawierającą dane zamieszczone w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo budowlane.
11. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy, w odniesieniu do drogi krajowej organem właściwym do wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie drogi na zasadach i w trybie przepisów Prawa budowlanego, z zastrzeżeniem art. 32 ust. 2 ustawy, jest Wojewoda Wielkopolski. Na podstawie porozumienia zawartego dnia 30 października 2009 r. w sprawie powierzenia prowadzenia niektórych spraw z zakresu administracji rządowej związanych z realizacją inwestycji w zakresie dróg publicznych krajowych i wojewódzkich (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 224, poz. 3914) ww. decyzje wydaje Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Poznaniu.
12. Dla drogi posiadającej co najmniej dwie jezdnie, przy czym każdą z nich przeznaczoną dla jednego kierunku ruchu, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, na wniosek inwestora, wydaje decyzję o pozwoleniu na użytkowanie w odniesieniu do jezdni lub jej odcinka, na którym zakończono budowę, zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy.
13. Przepis art. 32 ust. 2 ustawy stosuje się odpowiednio do drogowych obiektów inżynierskich, objętych niniejszą decyzją.

14. Inwestor zobowiązany jest wystąpić o wydanie dziennika budowy do organu, który wydał decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.
15. Inwestor zobowiązany jest zawiadomić właściwego Okręgowego Inspektora Pracy na 7 dni przed rozpoczęciem budowy dla robót trwających dłużej niż 30 dni i zatrudniających co najmniej 20 osób albo planowany zakres robót przekracza 500 osobodni zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. Nr 47, poz. 401)."

XX. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronach od 11 do 12, zapis stanowiący pkt. od I.4 do I.4.2.4.:

„4. Warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska.

4.1. W zakresie inwestycji położonej na terenie województwa wielkopolskiego:

4.1.1. Zgodnie z punktem I.1 postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 9 listopada 2011 r. (znak WOO-II.4242.47.2011.JC) uzgadniającego warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia – zwanego dalej „postanowieniem RDOŚ w Poznaniu”, należy wykonać działania wskazane w punktach: I.2.1, I.2.2, I.2.4, I.2.5, I.2.7, I.2.8, I.2.9, I.2.11, I.2.12, I.2.13, I.2.17, I.2.19, I.2.23, I.3.1, I.3.14, I.3.15, I.3.16, I.3.17, I.3.19, II.2.B-D decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 23 lutego 2011 r. (znak WOO-II.6200.5.2011.JC) o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź) na odcinku Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy – zwanej dalej „decyzją RDOŚ w Poznaniu”, w zakresie odnoszącym się do odcinka leżącego w województwie wielkopolskim.

4.1.2. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia ustala się obowiązek zachowania warunków określonych w punkcie I postanowienia RDOŚ w Poznaniu.

4.1.3. Ustala się obowiązek zapobiegania i ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia, poprzez zastosowanie rozwiązań chroniących środowisko wymienionych w punktach I.4.1.1 i I.4.1.2 niniejszej decyzji.

4.1.4. Ustala się obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie i na zasadach określonych w punkcie III postanowienia RDOŚ w Poznaniu.

4.2. W zakresie inwestycji położonej na terenie województwa łódzkiego:

4.2.1. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia ustala się obowiązek zachowania warunków określonych w punkcie 1 postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 10 listopada 2011 r. (znak WOOS.4200.19.2011.MG.7) – zwanego dalej „postanowieniem RDOŚ w Łodzi”.

4.2.2. W projekcie wykonawczym ustala się obowiązek zachowania wymagań dotyczących ochrony środowiska określonych w punkcie 2 postanowienia RDOŚ w Łodzi.

4.2.3. Na etapie eksploatacji inwestycji ustala się obowiązek prowadzenia monitoringu w zakresie i na zasadach określonych w punkcie 3 postanowienia RDOŚ w Łodzi.

4.2.4. Ustala się obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie i na zasadach określonych w punkcie 4 postanowienia RDOŚ w Łodzi.”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego zapisu:

„4. Warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska.

4.1. W zakresie inwestycji położonej na terenie województwa wielkopolskiego:

4.1.1. Zgodnie z punktem I.1 postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2012 r., znak: WOO-II.4242.27.2012.JC, uzgadniającego warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, zwanego dalej „postanowieniem RDOŚ w Poznaniu”, należy wykonać działania wskazane w punktach: I.2.1, I.2.2, I.2.4, I.2.5, I.2.7, I.2.8, I.2.11, I.2.13, I.2.17, I.2.19, I.2.23, I.3.1, I.3.15, I.3.16, I.3.17, I.3.19, II.2.B-D decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 23 lutego 2011 r., znak WOO-II.6200.5.2011.JC, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź) na odcinku Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy podtrzymanej decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 lutego 2012 r., znak: DOOS-idk.4200.93.2011.16, w zakresie odnoszącym się do odcinka leżącego w województwie wielkopolskim. Zgodnie z punktem I.2 ww. postanowienia RDOŚ w Poznaniu należy wykonać działania wskazane w punkcie 3 i 7 ww. decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

4.1.2. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia ustala się obowiązek zachowania warunków określonych w punkcie I postanowienia RDOŚ w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2012 r., znak: WOO-II.4242.27.2012.JC.

4.1.3. Ustala się obowiązek zapobiegania i ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia, poprzez zastosowanie rozwiązań chroniących środowisko wymienionych w punktach I.4.1.1 i I.4.1.2 niniejszej decyzji.

4.1.4. Ustala się obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie i na zasadach określonych w punkcie III postanowienia RDOŚ w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2012 r., znak: WOO-II.4242.27.2012.JC

4.2. W zakresie inwestycji położonej na terenie województwa łódzkiego:

4.2.1. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia ustala się obowiązek zachowania warunków określonych w punkcie 1 postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2012 r., znak: WOOS.4200.5.2012.MG, zwanego dalej „postanowieniem RDOŚ w Łodzi”

4.2.2. W projekcie wykonawczym ustala się obowiązek zachowania wymagań dotyczących ochrony środowiska określonych w punkcie 2 ww. postanowienia RDOŚ w Łodzi.

4.2.3. Na etapie eksploatacji inwestycji ustala się obowiązek prowadzenia monitoringu w zakresie i na zasadach określonych w punkcie 3 ww. postanowienia RDOŚ w Łodzi.

4.2.4. Ustala się obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie i na zasadach określonych w punkcie 4 ww. postanowienia RDOŚ w Łodzi.”

XXI. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Marka Berezeckiego – Zastępcę Dyrektora Oddziału ds. Planowania Inwestycji Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Poznaniu, zwany dalej „*investorem*”, wystąpił do Wojewody Wielkopolskiego z wnioskiem z dnia 15 kwietnia 2011 r. (data wpływu do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu – 15 kwietnia 2011 r.), znak: GDDKiA O/PO-P2-TZ-4113-17/22-667/2007, o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa drogi S8 Syców – Kępno - Sieradz - A1 (Łódź), odcinek Syców - Kępno – Wieruszów – Walichnowy”, na którą składa się:

- budowa odcinka drogi ekspresowej S8 Syców – Kępno o długości 15,3 km;
- budowa odcinka drogi ekspresowej S8 Kępno – Wieruszów o długości 16,6 km;
- budowa odcinka drogi ekspresowej S8 Wieruszów – Walichnowy o długości 13,1 km;

zlokalizowanej na terenie województwa wielkopolskiego (23,4 km) i województwa łódzkiego

(21,6 km).

Investor, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy, wniósł także o nadanie przedmiotowej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, z uwagi na ujęcie przedmiotowej inwestycji w załączniku nr 1 poz. 32 do Programu Budowy Dróg Krajowych na lata 2011 – 2015, której realizacja rozpocznie się do 2013 roku, dla której przygotowano ścisły harmonogram finansowy, a także ze względu na fakt, że projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską w ramach VIII Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko (POIiŚ) 2007 – 2013 pn. „Bezpieczeństwo transportu i krajowe sieci transportowe, działanie 8.2 Drogi krajowe poza siecią TEN-T. Ponadto przedmiotowa inwestycja stanowi fragment planowanej drogi ekspresowej w ciągu międzynarodowego szlaku E67 z Pragi do Helsinek, a także połączy aglomeracje: wrocławską, łódzką, warszawską oraz białostocką, pozwalając na przejęcie ruchu tranzytowego z istniejących połączeń, głównie istniejącej drogi krajowej nr 8.

Pismem z dnia 18 maja 2011 r., znak: GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-699/2007 *investor* uzupełnił wniosek o mapy z projektami podziału dla obrębów: Pieczyska, Chobanin, Ochędzyn Nowy, Niwiska, Tyble, Sokolniki, Prusak.

Pismem z dnia 25 maja 2011 r., znak: GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-709/2007 *investor* uzupełnił przedmiotowy wniosek o:

- decyzję Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 29 kwietnia 2011 r. (znak RO.VI.62133.5.6.2011.PL) udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie i likwidację urządzeń wodnych oraz odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do środowiska w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 78+340 do km 86+800;
- decyzję Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 29 kwietnia 2011 r. (znak RO.VI.62133.5.7.2011.PL) udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie i likwidację urządzeń wodnych oraz odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do środowiska w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 86+800 do km 99+937;
- zmieniony załącznik nr 1 (1.1, 1.2, 1.3), czyli mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrowienie terenu;
- zmieniony załącznik nr 11.3 (odcinek Wieruszów - Walichnowy), czyli wykaz działek objętych liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.6 (odcinek Wieruszów - Walichnowy), czyli wykaz działek poza

liniami rozgraniczającymi teren.

Pismem z dnia 8 czerwca 2011 r., znak GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-716/2007 *inwestor* uzupełnił wniosek o:

- zmieniony załącznik nr 1.1 (odcinek Syców - Kępno), czyli mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu;
- zmieniony załącznik nr 1.2 (odcinek Kępno - Wieruszów), czyli mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu.

Pismem z dnia 16 czerwca 2011 r., znak GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-723/2007 *inwestor* uzupełnił przedmiotowy wniosek o:

- projekt zagospodarowania terenu dla odcinka S8 Wieruszów – Walichnowy;
- zmieniony załącznik nr 1.3 (odcinek Wieruszów - Walichnowy), czyli mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu;
- zmieniony załącznik nr 11.3 (odcinek Wieruszów - Walichnowy), czyli wykaz działek objętych liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.6 (odcinek Wieruszów - Walichnowy), czyli wykaz działek poza liniami rozgraniczającymi teren.

Pismem z dnia 22 czerwca 2011 r., znak GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-730/2007 *inwestor* uzupełnił wniosek o zmienione mapy z projektami podziału nieruchomości (odcinek Syców – Kępno - Wieruszów), załączniki:

- 3.1/1 – powiat ostrzeszowski;
- 3.1/2 – powiat kępiński;
- 3.1/3a – powiat wieruszowski (obręby: Teklinów, Jutrków, Lubczyna, PGR Lubczyna, Wieruszów, Pieczyska);
- 3.1/3b - powiat wieruszowski (obręb Mirków).

Pismem z dnia 10 sierpnia 2011 r., znak GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-752/2007 *inwestor* uzupełnił wniosek o:

- zmieniony załącznik nr 1 (1.1, 1.2, 1.3), czyli mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu;
- zmieniony załącznik nr 3, czyli mapy z projektami podziału nieruchomości: 3.1 – odcinek Syców – Kępno – Wieruszów, 3.2 – odcinek Wieruszów – Walichnowy;

- zmieniony załącznik nr 11.1 (odcinek Syców - Kępno), czyli wykaz działek objętych liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.2 (odcinek Kępno - Wieruszów), czyli wykaz działek objętych liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.3 (odcinek Wieruszów - Walichnowy), czyli wykaz działek objętych liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.4 (odcinek Syców - Kępno), czyli wykaz działek poza liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.5 (odcinek Kępno - Wieruszów), czyli wykaz działek poza liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.6 (odcinek Wieruszów - Walichnowy), czyli wykaz działek poza liniami rozgraniczającymi teren.

Pismem z dnia 22 sierpnia 2011 r., znak GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-757/2007 *inwestor* uzupełnił wniosek o:

- zmieniony załącznik nr 1.1 (odcinek Syców – Kępno), czyli mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu;
- zmieniony załącznik nr 1.2 (odcinek Kępno - Wieruszów), czyli mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu;
- zmieniony załącznik nr 11.1 (odcinek Syców - Kępno), czyli wykaz działek objętych liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.4 (odcinek Syców - Kępno), czyli wykaz działek poza liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.5 (odcinek Kępno - Wieruszów), czyli wykaz działek poza liniami rozgraniczającymi teren.

Na podstawie art. 50 § 1 *kpa*, pismem z dnia 26 września 2011 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał *inwestora* do:

- wyjaśnienia na jakiej podstawie uznał, że na terenie nieruchomości o nr ewid.: 34/3 (nr działki przed podziałem 34), 90/2 (nr działki przed podziałem 90) i 73/3 (nr działki przed podziałem 73) ark. 1, obr. 0003 - Ochędzyn Nowy, gmina Sokolniki (jednostka ewidencyjna 101806_2 Sokolniki), powiat wieruszowski, województwo łódzkie, zostanie przeprowadzona przebudowa sieci wodociągowej, gdyż z przedstawionych materiałów w ocenie Wojewody Wielkopolskiego wynika, że jest to budowa, a nie przebudowa sieci wodociągowej;

- wyjaśnienia niezgodności pomiędzy przedstawionymi mapami z projektami podziału nieruchomości, a aktualnymi danymi z ewidencji gruntów i budynków.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, pismem z dnia 10 października 2011 r., znak GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-789/2007 *inwestor* przekazał:

- zmieniony załącznik nr 3, czyli mapy z projektami podziału nieruchomości;
- zmieniony załącznik nr 11.1 (odcinek Syców - Kępno), czyli wykaz działek objętych liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.2 (odcinek Kępno - Wieruszów), czyli wykaz działek objętych liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.4 (odcinek Syców - Kępno), czyli wykaz działek poza liniami rozgraniczającymi teren;
- zmieniony załącznik nr 11.5 (odcinek Kępno - Wieruszów), czyli wykaz działek poza liniami rozgraniczającymi teren;

oraz wyjaśnił, że nie projektuje się nowej sieci wodociągowej na działkach o nr ewid. 34 (nr działki po podziale 34/3), 90 (nr działki po podziale 90/2) i 73 (nr działki po podziale 73/3) ark. 1 obr. 0003 Ochędzyn Nowy gmina Sokolniki, tylko przyłącze wodociągowe doprowadzające wodę do projektowanych MOP-ów „Dziadoki”, które są integralną częścią drogi ekspresowej, a zaopatrzenie w wodę jest niezbędnym elementem ich prawidłowego funkcjonowania. W związku z powyższym, w ocenie *inwestora*, takie rozwiązanie należy traktować jako przebudowę istniejącej sieci wodociągowej.

Pismem z dnia 19 października 2011 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał *inwestora* do złożenia wyjaśnień w zakresie nieruchomości o nr ewid.: 173/4 (nr działki przed podziałem 173/2) ark. 1 obr. 0010 - Pieczyska (opisanej jako niezbędna dla budowy telekomunikacyjnego rurociągu ziemnego oraz kabla i budowy zasobnika ziemnego na kable telekomunikacyjne) i 1544/4 (nr działki przed podziałem 1544) ark. 1 obr. 0001 - Wieruszów, gmina Wieruszów (opisanej jako niezbędna dla budowy telekomunikacyjnego rurociągu ziemnego do istniejącego kasetonu oraz budowy telekomunikacyjnego kabla ziemnego), zgodnie z załącznikiem 11.5 do wniosku o wydanie decyzji, ponieważ zgodnie z *ustawą* decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej można objąć m. in. nieruchomości, na których zostanie dokonana przebudowa istniejących sieci uzbrojenia terenu.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, pismem z dnia 28 października 2011 r., znak GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-819/2007 *inwestor* wyjaśnił, że użycie w załączniku 11.5 zwrotu „budowa telekomunikacyjnego rurociągu ziemnego” na nieruchomościach o nr ewid. 173/4 i 1544/4 jest oczywistą omyłką pisarską. Na ww. nieruchomościach

dokonywana jest wyłącznie przebudowa istniejącej sieci uzbrojenia terenu, zgodnie z tytułem projektu – tom VI/1. W załączeniu do przedmiotowego pisma *inwestor* przekazał również zmienione strony 12 i 13 załącznika 11.5 do wniosku o wydanie decyzji.

Pismem z dnia 25 sierpnia 2011 r., znak: IR.III-6.7820-12/11, Wojewoda Wielkopolski zawiadomił wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji. Pozostałe strony zostały powiadomione o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczeń.

W związku z obowiązkiem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach niniejszego postępowania, ustalonym w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, zwanego dalej „RDOŚ w Poznaniu”, z dnia 23 lutego 2011 r., znak: WOO-II.6200.5.2011.JC, na podstawie art. 86, w związku z art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku*” pismem z dnia 30 sierpnia 2011 r. Wojewoda Wielkopolski wystąpił do RDOŚ w Poznaniu, z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowej inwestycji.

Pismem z dnia 6 września 2011 r., znak WOO-II.4242.47.2011.JC, RDOŚ w Poznaniu, na podstawie art. 66 § 1 *kpa*, zawiadomił Wojewodę Wielkopolskiego, iż przedmiotem rozpoznania sprawy uczyni wniosek w zakresie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia na terenie województwa wielkopolskiego, a z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia na terenie województwa łódzkiego należy wystąpić do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi, zwanego dalej „RDOŚ w Łodzi”. W związku z powyższym, pismem z dnia 6 września 2011 r. Wojewoda Wielkopolski wystąpił do RDOŚ w Łodzi z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowej inwestycji na terenie województwa łódzkiego. W celu przeprowadzenia przez organy środowiskowe ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został przedłożony przez inwestora uaktualniony (tzw. „drugi”) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* Wojewoda Wielkopolski obwieszczeniem z dnia 30 września 2011 r. zawiadomił zainteresowanych o przystąpieniu do przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2011 r., znak WOO-II.4242.47.2011.JC RDOŚ w Poznaniu uzgodnił środowiskowe warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia na terenie województwa wielkopolskiego.

Postanowieniem z dnia 10 listopada 2011 r., znak WOOŚ.4200.19.2011.MG.7 RDOŚ w Łodzi uzgodnił środowiskowe warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia na terenie województwa łódzkiego.

Uznając, że zebrany materiał dowodowy w sprawie pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Wielkopolski, na podstawie art. 11a ust. 1 *ustawy* oraz art. 104 *kpa*, wydał w dniu 16 grudnia 2011 r. decyzję nr 31/2011, znak: IR.III-6.7820-12/11, udzielając Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanemu przez pełnomocnika – Pana Marka Bereżeckiego – Zastępcę Dyrektora Oddziału ds. Przygotowania Inwestycji Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Poznaniu, zezwolenia na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa drogi S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy”.

Od ww. decyzji odwołania do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, za pośrednictwem organu I instancji wnieśli: Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Marka Bereżeckiego, Pan Jan Julian Cierlak, Pan Jan Śpigiel, Pan Florian Gała, Towarzystwo Ochrony Środowiska „Las”, reprezentowane przez Pana Grzegorza Ćwiertnia oraz Klub Przyrodników, w imieniu którego działa Pan Robert Stańko.

Pan Jan Julian Cierlak w odwołaniu od przedmiotowej decyzji Wojewody Wielkopolskiego zawiadamia, iż nadal jest właścicielem i użytkownikiem swojej działki pomimo wydania zaskarżonej decyzji, ponieważ nie została mu przedstawiona wycena wartości jego nieruchomości. Skarżący opisuje, iż zanim rozpocznie się realizację inwestycji, działkę należy wycenić, spisać umowę i dokonać zapłaty należnej kwoty. W przeciwnym razie nie wyraża on zgody na rozpoczęcie inwestycji na swojej nieruchomości.

Pan Florian Gała w swoim odwołaniu oświadczył, iż nie wyraża zgody na wydanie nieruchomości i realizację przedmiotowej inwestycji na działkach rolnych, będących jego własnością, do momentu uzgodnienia i zrealizowania spraw finansowych.

Pan Jan Śpigiel w odwołaniu opisuje, iż projektowana trasa S 8 ma przebiegać przez gospodarstwo rolne, będące jego własnością, co wiąże się z wyburzeniem wszystkich budynków gospodarczych i domu mieszkalnego. Skarżący nie zgadza się na takie rozwiązanie argumentując, iż w jego ocenie istnieje możliwość przesunięcia projektowanej trasy o dwieście metrów w miejsce, gdzie w chwili obecnej znajduje się wolna przestrzeń. Ponadto

Skarżący opisuje, iż nie był poinformowany o przebiegu planowanej inwestycji dlatego też nie mógł uczestniczyć w żadnym zebraniu dotyczącym przedmiotowego przedsięwzięcia.

Klub Przyrodników przedstawił zarzuty związane z postanowieniem RDOŚ w Poznaniu z dnia 9 listopada 2011 r., znak: WOOII.4242.47.2011.JC, w oparciu o które została wydana decyzja Wojewody Wielkopolskiego. Strona skarżąca wskazuje, iż w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji nastąpią zmiany w hydrologii terenu, co będzie miało negatywny skutek dla środowiska życia czerwończyka fioletka, który jest gatunkiem o bardzo specyficznych i niepoznanych wymaganiach siedliskowych. Ponadto Skarżący zarzuca przedmiotowej decyzji naruszenie art. 7 *kpa* wskazując, iż organ nieprawidłowo uznał inwentaryzację zawierającą materiały Lasów Państwowych, uzupełnione o dane z Biura Urządzenia Lasów i Geodezji Leśnej w Poznaniu, za wystarczająco wiarygodne i mogące stanowić podstawę do dokonania oceny oddziaływania na środowisko. Dodatkowo Skarżący zarzuca, iż nie stwierdzono na terenie planowanej inwestycji obecności trzepli zielonej, gdyż jak wynika z części metodycznej, w ogóle jej nie szukano.

Ponadto, Klub Przyrodników przedstawił również zarzuty związane z postanowieniem RDOŚ w Łodzi z dnia 10 listopada 2011 r., znak: WOOŚ.4200.19.2011.MG.7 opisując, iż nie wyjaśniono niezgodności pomiędzy danymi odnośnie zasięgu i skali oddziaływań na chronione siedlisko wyżynnego boru jodłowego, zawartymi w końcowym raporcie, a danymi ujętymi w pierwotnej wersji inwentaryzacji przeprowadzonej przez Arkadiusza Gawrońskiego na zlecenie Skarżącego. Opisane nieścisłości dotyczą rozmieszczenia kompleksów siedliska boru jodłowego, które to zostały ujęte odmiennie w raporcie oddziaływania inwestycji na środowisko i ww. inwentaryzacji przeprowadzonej na zlecenie Klubu Przyrodników. Skarżący wyraził również swoje niezadowolenie w zakresie rozwiązań technicznych i projektowych dot. działań mających na celu ochronę starorzeczy i naturalnych zbiorników eutroficznych.

Towarzystwo Ochrony Środowiska „Las”, reprezentowane przez Pana Piotra Ćwiertnię, w swoim odwołaniu zarzuca przedmiotowej decyzji Wojewody Wielkopolskiego brak zawarcia zapisów skutkujących dostateczną ochroną akustyczną, wymaganych przepisami na terenach zabudowy jednorodzinnej oraz wewnątrz pomieszczeń. Towarzystwo zarzuca zaskarżonej decyzji także wydanie jej na podstawie nieostatecznej decyzji środowiskowej oraz brak uregulowań dotyczących ochrony przed wibracjami. Ponadto strona skarżąca wniosła o uznanie zarzutów stawianych przedmiotowej decyzji Wojewody Wielkopolskiego przez Klub Przyrodników, jako zarzutów stawianych również przez Towarzystwo Ochrony Środowiska „Las”.

Odwołanie od decyzji Wojewody Wielkopolskiego Nr 31/2011 z dnia 16 grudnia 2011 r., znak: IR.III-6.7820-12/11 wniósł również Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez pełnomocnika – Pana Marka Bereżeckiego – Zastępcę Dyrektora Oddziału ds. Przygotowania Inwestycji Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Poznaniu w zakresie:

1. Punktu V decyzji - odmawiającego ustalenia obowiązku i udzielenia zezwolenia na dokonanie przebudowy w zakresie rowów melioracyjnych oraz ciągów drenażowych;
2. Punktu V decyzji - odmawiającego ustalenia obowiązku i udzielenia zezwolenia na dokonanie budowy sieci wodociągowej – zasilenie miejsca obsługi podróżnych MOP;

Skarżący podniósł, iż *ustawa* określa w art. 1 ust. 1 zasady i warunki przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o drogach publicznych*”. Z treści art. 4 *ustawy o drogach publicznych* wynika, że pod pojęciem drogi rozumieć należy budowlę wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiącą całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogi. Pas drogowy to natomiast wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą. Natomiast stosownie do art. 11f *ustawy*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera m.in. ustalenia dotyczące obowiązku przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, jednakże pojęcie „sieci uzbrojenia terenu” nie zostało zdefiniowane w *ustawie*. Dlatego też skarżący wskazuje, iż zgodnie z art. 11i *ustawy* w sprawach nieuregulowanych w *ustawie* stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1623, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”, na podstawie której stworzono warunki techniczne dla dróg publicznych, które określono w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r., Nr 43, poz. 430, z późn. zm.), zwanym dalej „*rozporządzeniem*”.

Skarżący wskazuje, iż z treści działu IV *rozporządzenia* wynika, że wyposażenie techniczne dróg obejmuje m.in. infrastrukturę techniczną w pasie drogowym, niezwiązaną

bezpośrednio z drogą, do której zgodnie z § 140 § 2 *rozporządzenia* w szczególności zalicza się: linie elektroenergetyczne wysokiego i niskiego napięcia, linie telekomunikacyjne, przewody kanalizacyjne nie służące do odwodnienia drogi, gazowe, ciepłownicze i wodociągowe, urządzenia wodnych melioracji, urządzenia podziemne specjalnego przeznaczenia, ciągi transportowe.

W ocenie skarżącego powyższe świadczy, że określone w *ustawie* pojęcie „sieci uzbrojenia terenu” jest tożsame z pojęciem „infrastruktura techniczna” użytym w *rozporządzeniu*. Dlatego też skarżący uważa, iż przebudowa rowów melioracyjnych stanowi integralną część inwestycji drogowej.

Ponadto skarżący powołał jako argument przemawiający za tezą integralności z budowaną drogą rowów melioracyjnych i ciągów drenażowych art. 124 ust 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651, z późn. zm.), dalej zwanej „*ustawą o gospodarce nieruchomościami*”, zgodnie z którym starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, może ograniczyć, w drodze decyzji, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów, energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody.

W związku z tym, iż uprawnienia te zgodnie z założeniami systemowymi *ustawy* przeszły na organ wydający zaskarżoną decyzję, to w ocenie skarżącego, tym bardziej zezwolenie na przebudowę rowów melioracyjnych, jak i ciągów drenażowych, powinno być w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawarte.

Skarżący wskazuje ponadto, iż art. 11f ust. 1 pkt 4 *ustawy* zobowiązuje organ do określenia w decyzji m. in. wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. W opinii odwołującego się brak zgody na dokonanie przebudowy rowów melioracyjnych i ciągów drenażowych narusza ten interes. Zgodnie bowiem z pozwoleniem wodnoprawnym na *investora* nałożono szereg obowiązków związanych z utrzymaniem bieżącej konserwacji koryt rowów, obiektów drenarskich oraz nakazano naprawienie szkód związanych z utrzymaniem w należyтым stanie rowów melioracyjnych i ciągów drenażowych.

W ramach wydanej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ujęto budowę miejsc obsługi podróżnych: MOP I „Dziadoki PN” i MOP I „Dziadoki PD”.

MOP jest szczególnym obiektem i urządzeniem na drodze klasy S, bez którego zgodnie z obowiązującymi przepisami drogi te nie mogą być eksploatowane. Zgodnie z *rozporządzeniem* MOP musi być wyposażony m. in. w sanitariaty. Powinien być również wyposażony w sprzęt i urządzenia ochrony przeciwpożarowej. Dla MOP I „Dziadoki PN” i MOP I „Dziadoki PD” w celu zapewnienia ochrony przeciwpożarowej zostały zaprojektowane hydranty nadziemne stalowe. W opinii skarżącego, w celu prawidłowego funkcjonowania zarówno sanitariatów, jak i hydrantów przeciwpożarowych niezbędne jest doprowadzenie wody poprzez projektowane przyłącze.

Zdaniem odwołującego się inwestycja obejmująca budowę przyłącza na działkach 34/3, 90/2, 73/3 w obrębie Ochędzyn Nowy, gmina Sokolniki może być realizowana w trybie *ustawy*, gdyż nie wykracza ona poza jej zakres przedmiotowy.

W opinii odwołującego, przebudowa lub budowa infrastruktury technicznej stanowi jedno zamierzenie budowlane. W przedmiotowej sprawie w związku z realizacją inwestycji drogowej zaprojektowano całkowicie inne rozwiązania układu komunikacyjnego. W konsekwencji niezbędnym była budowa tych sieci w innym przebiegu, z uwagi na konieczność połączenia projektowanej infrastruktury z istniejącym uzbrojeniem terenu. Skarżący podnosi, iż skoro Wojewoda Wielkopolski w swej decyzji zezwala na umiejscowienie w decyzji MOP – u, to konsekwencją tej decyzji powinno być zapewnienie temu elementowi infrastruktury drogowej dostępu do wody.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej zważył co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W niniejszym postępowaniu Minister zastosował się do wynikającej z art. 15 *kpa* konieczności ponownego rozpoznania sprawy w jej całokształcie. W doktrynie prawa administracyjnego podnosi się, że zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania organ odwoławczy zobowiązany jest ponownie rozpoznać sprawę rozstrzygniętą decyzją organu pierwszej instancji, z zastrzeżeniem rozwiązania przyjętego w art. 138 § 2 *kpa* (vide: B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” 9 wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck str. 618-619). Organ odwoławczy w niniejszym postępowaniu nie ograniczył się tylko do kontroli decyzji organu pierwszej instancji, a ponownie rozstrzygnął sprawę. W wyroku z dnia 22 marca 1996 r., sygn. akt SA/Wr 1996/95 (ONSA 1997 nr 1, poz. 35) NSA podkreślił, że „istota administracyjnego toku instancji polega na dwukrotnym rozstrzygnięciu tej samej sprawy, nie zaś na kontroli zasadności argumentów podniesionych w stosunku do orzeczenia organu pierwszej instancji (...)”. Wynika to z art. 138 *kpa*, który przyznaje organowi kompetencje do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, czego następstwem jest utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji (a nie oddalenie odwołania), bądź jej uchylenie i zmiana. Powyższe stanowisko powtórzył m.in. WSA w Warszawie w wyroku z dnia 12 czerwca 2012 r., sygn. akt IV SA/Wa 418/12.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej rozpatrzył ponownie wniosek *investora* z dnia 15 kwietnia 2011 r. o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ I instancji oraz zbadał wydaną przez Wojewodę Wielkopolskiego decyzję 16 grudnia 2011 r. nr 31/2011, znak: IR.III-6.7820-12/11, udzielającą Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad zezwolenia na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa drogi S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy”, oraz rozpatrzył zarzuty podniesione we wniesionych odwołaniach.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, organ odwoławczy uznał, że wniosek *investora* o wydanie przedmiotowej decyzji jest kompletny, tj. zawiera wszystkie elementy, o których mowa w art. 11d *ustawy*.

Przed złożeniem wniosku *investor*, zgodnie z art. 11b ust. 1 *ustawy*, uzyskał opinię:

1. Zarządu Województwa Wielkopolskiego – postanowienie nr 166/10 z dnia 22 października 2010 r. znak DI IV-159-7332/166/2010;
2. Zarządu Województwa Łódzkiego – pismo z dnia 12 listopada 2010 r., znak PR.III.7334-137/2010;
3. Zarządu Województwa Łódzkiego – pismo z dnia 12 listopada 2010 r., znak PR.III.7334-

143/2010;

4. Zarządu Powiatu Ostrzeszowskiego – postanowienie Starosty Ostrzeszowskiego z dnia 29 października 2010 r., znak KD 5422/59/2010;
5. Zarządu Powiatu Kępińskiego – opinia nr 4/10 z dnia 20 października 2010 r., znak: OR.Se.0063/12/10;
6. Zarządu Powiatu Wieruszowskiego – uchwała nr 427/10 z dnia 3 listopada 2010 r.;
7. Zarządu Powiatu Wieruszowskiego – uchwała nr 435/10 z dnia 17 listopada 2010 r.;
8. Burmistrza Miasta i Gminy Kępno – pismo z dnia 29 października 2010 r., znak WIiFE 7040/162/2010;
9. Wójta Gminy Perzów – pismo z dnia 2 grudnia 2010 r., znak ROŚGPK 7332/2/03/2010;
10. Wójta Gminy Kobyla Góra – pismo z dnia 3 listopada 2010 r., znak GP.2215/24/2010;
11. Wójta Gminy Bralin – postanowienie z dnia 26 października 2010 r., znak RGI.7332-3-10/10/2;
12. Burmistrza Wieruszowa – pismo z dnia 29 października 2010 r., znak IT i DZG-0717/26/2010;
13. Burmistrza Wieruszowa – pismo z dnia 16 listopada 2010 r., znak IT i DZG-0717/26/2010;
14. Wójta Gminy Galewice – pismo z dnia 16 listopada 2010 r. (znak 5541/42/2010)
15. Wójta Gminy Sokolniki – pismo z dnia 12 listopada 2010 r., znak RIOŚ.7040/4-10/10

Pismem z dnia 28 października 2010 r., znak: GDDKiA-O/P-P2-TZ-4113-17/25-225/2007 (data doręczenia: 4 listopada 2010 r.) inwestor wystąpił do Powiatowego Zarządu Dróg w Wieruszowie, jako jednostki reprezentującej Zarząd Powiatu Wieruszowskiego, o wydanie opinii. Opinia nie została wydana w ustawowym terminie. W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski mając na uwadze dyspozycję art. 11b ust. 2 ustawy, dotyczącego sytuacji niewydania opinii w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się przez właściwego zarządcę drogi o jej wyrażenie, potraktował milczenie organu jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Zgodnie z treścią art. 11 d ust. 1 *ustawy* do wniosku załączono mapę w skali 1:1000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto, do wniosku załączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej *investor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 *ustawy Prawo budowlane*. Zgodnie z art. 20 ust. 4 ww. ustawy do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Po dokonaniu analizy przedłożonego projektu budowlanego, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 1 i ust. 2 *ustawy Prawo budowlane* oraz z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1133, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy* do wniosku *investor* załączył także opinie:

1. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu – pismo z dnia 1 marca 2011 r., znak OKI-522/II/40/2011;
2. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu – pismo z dnia 17 listopada 2010 r., znak OKI-522/II/251/2010;
3. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu – pismo z dnia 27 października 2010 r., znak OKI.71-90/10;
4. Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu – pismo z dnia 22 grudnia 2010 r., znak ZZ-B-2120/41-1/06-10;
5. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Łodzi – pismo z dnia 18 listopada 2010 r., znak WUOZ/SI-631/229/10 oraz z dnia 2 grudnia 2010 r., znak WUOZ/SI-631/236/10;
6. PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Zakład Linii Kolejowych w Ostrowie Wielkopolskim – pismo z dnia 26 listopada 2010 r., znak IZDK 1c-505-41/09/10;
7. PKP Informatyka spółka z o.o. - pismo z dnia 16 listopada 2010 r., znak IKL-013/70/2010;
8. PKP ENERGETYKA S.A. - pismo z dnia 26 października 2010 r., znak ED-ERD7f-5501/24/2010;
9. TK Telekom spółka z o.o. - pismo z dnia 25 października 2010 r., znak LOTS3j-508-358/10;
10. Wojskowej Komendy Transportu w Poznaniu – pismo z dnia 21 października 2010 r., Nr 568/10;

11. Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Łodzi – pismo z dnia 31 stycznia 2011 r., Nr 564/11;

Pismem z dnia 19 października 2010 r., znak WN-4153/5527/2010, Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Poznaniu przekazał wniosek o wydanie opinii dla przedmiotowej inwestycji do Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Poznaniu Delegatura w Kaliszu.

Pismem z dnia 23 listopada 2010 r., znak GDDKiA-O/P-P2-TZ-4113-17/25-239/2007, *investor* wystąpił do Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu z wnioskiem o wydanie opinii dla przedmiotowej inwestycji. Ponadto, pismem z dnia 29 listopada 2010 r., znak ZZ-B-2120/78/10, Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Poznaniu wystąpiła do Nadleśniczego Nadleśnictwa Przedborów o rozstrzygnięcie zagadnień wstępnych.

W ustawowym terminie ww. organy nie wydały właściwych opinii, co w oparciu o art. 11d ust. 2 *ustawy* należało potraktować jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*, należy zauważyć, iż *investor* nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest bowiem poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, nie znajduje się również w obszarze miejscowości uzdrowiskowych oraz na terenach górniczych, co powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie są wymagane opinie dyrektora organu nadzoru górniczego, dyrektora właściwego urzędu morskiego, ministra właściwego do spraw zdrowia.

Stosownie do treści art. 11d ust. 4 *ustawy* *investor* dołączył do wniosku:

1. Decyzję Marszałka Województwa Wielkopolskiego z dnia 31 marca 2011 r., znak DSR.VI.6213-231/10, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód i wykonanie urządzeń wodnych oraz długotrwale obniżenie poziomu zwierciadła wody gruntowej w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 54+910 (54+906,82) do km 78+340.
2. Decyzję Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 5 kwietnia 2011 r., znak RO.VI.62132.1.2011.AP, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 78+340

do km 86+800.

3. Decyzję Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 5 kwietnia 2011 r., znak RO.VI.62132.3.2011.AP, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 78+340 do km 86+800.
4. Decyzję Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 29 kwietnia 2011 r., znak RO.VI.62133.5.6.2011.PL, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie i likwidację urządzeń wodnych oraz odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do środowiska w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 78+340 do km 86+800.
5. Decyzję Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 29 kwietnia 2011 r., znak RO.VI.62133.5.7.2011.PL, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie i likwidację urządzeń wodnych oraz odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do środowiska w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 86+800 do km 99+937.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *ustawy* inwestor dołączył do wniosku również akty administracyjne wymagane przepisami odrębnymi, tj. Decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 23 lutego 2011 r., znak WOO-II.6200.5.2011.JC, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź) na odcinku Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy, zwaną dalej „decyzją RDOŚ w Poznaniu”, w części zmienioną decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 lutego 2012 r., znak: DOOŚ-idk.4200.93.2011.16.

Następnie, organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Wielkopolskiego postępowanie w sprawie o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu II instancji Wojewoda Wielkopolski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 25 sierpnia 2011 r., znak: IR.III-6.7820-12/11, zawiadomił wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych

nieruchomości wskazanych we wniosku o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji.

Zgodnie z dyspozycją art. 11d ust. 5 *ustawy*, pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi oraz na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające zamieszczenie obwieszczenia:

- na tablicy ogłoszeń Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu w dniach od 30 sierpnia do 13 września 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniach od 31 sierpnia do 15 września 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Kobyla Góra w dniach od 26 sierpnia do 15 września 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w dniach od 30 sierpnia do 13 września 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Galewice w dniach od 30 sierpnia do 13 września 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Kępno w dniach od 30 sierpnia do 19 września 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Perzowie w dniach od 29 sierpnia do 13 września 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Bralin w dniach od 29 sierpnia do 20 września 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Wieruszów w dniach od 30 sierpnia do 13 września 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Sokolnikach w dniach od 30 sierpnia do 13 września 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,

Ponadto, ww. obwieszczenie zostało opublikowane w prasie lokalnej „Gazeta Wyborcza – Poznań” i „Gazeta Wyborcza - Łódź” w dniu 30 sierpnia 2011 r.

W przedmiotowych obwieszczeniach organ I instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji.

W przedmiocie zebranych w omawianej sprawie dowodów do Wojewody Wielkopolskiego wpłynęły uwagi i zastrzeżenia stron niniejszego postępowania, zainteresowanych przebiegiem planowanej inwestycji.

W związku z powyższym, organ I instancji przesłał *inwestorowi* powyższe zastrzeżenia i wnioski stron, w celu zajęcia stanowiska, co do zawartych w nich uwag.

Do kwestii poruszanych przez strony, *inwestor* ustosunkował się w piśmie z dnia 18 października 2011 r., znak: GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-802/2007 wskazując na racjonalność i optymalność przyjętego we wniosku wariantu przebiegu planowanej inwestycji.

W związku z obowiązkiem przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach niniejszego postępowania, ustalonym w decyzji RDOŚ w Poznaniu, na podstawie art. 86 w związku z art. 89 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji społeczeństwu* pismem z dnia 30 sierpnia 2011 r. Wojewoda Wielkopolski wystąpił do RDOŚ w Poznaniu, z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 6 września 2011 r. RDOŚ w Poznaniu, na podstawie art. 66 § 1 *kpa* zawiadomił, że przedmiotem rozpoznania sprawy uczyni wniosek w zakresie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia na terenie województwa wielkopolskiego, a z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia na terenie województwa łódzkiego należy wystąpić do RDOŚ w Łodzi. W związku z powyższym, pismem z dnia 6 września 2011 r. Wojewoda Wielkopolski wystąpił do RDOŚ w Łodzi z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia na terenie województwa łódzkiego.

Należy podkreślić, iż w celu przeprowadzenia przez organy środowiskowe ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został przedłożony uaktualniony (tzw. „drugi”) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 12 września 2011 r., znak WOOS-II.4200.19.2011.MG.1 RDOŚ w Łodzi wystąpił do Wojewody Wielkopolskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w przedmiotowej sprawie, zgodnie z art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*.

Pismem z dnia 22 września 2011 r., znak GDDKiA-O/PO-D9-br-4113-17/S8oś-294/07 *inwestor* wystąpił do Wojewody Wielkopolskiego o zmianę zapisów raportu oddziaływania na środowisko stanowiącego załącznik do wniosku o wydanie decyzji. W związku z powyższym, pismem z dnia 28 września 2011 r. Wojewoda Wielkopolski przekazał do RDOŚ w Poznaniu i RDOŚ w Łodzi kopię ww. pisma *inwestora*, wraz z kopią

zawiadomienia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 12 września 2011 r. dotyczącego wyłączenia z postępowania rozbiórki budynku na terenie nieruchomości o nr ewid.: 260, 259/3 i 259/4 ark. 1 obręb 0006 – Prusak, gmina Sokolniki.

Pismem z dnia 28 września 2011 r., znak GDDKiA-O/Po-D-9-aj-4113-17/S8oś-316/07/11 *inwestor* przesłał do RDOŚ w Poznaniu mapę na podkładzie planu zagospodarowania przestrzennego z dokładną analizą akustyczną dla łącznika S8 z drogą krajową 8 (od węzła Wieruszów), celem doprecyzowania informacji zawartych w raporcie oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko.

Pismem z dnia 28 września 2011 r., znak GDDKiA-O/PO-D9-br-4113-17/S8oś-315/07/11 *inwestor* przesłał do RDOŚ w Poznaniu i RDOŚ w Łodzi szczegółowe wyjaśnienia do złożonego raportu, w celu jego uzupełnienia.

Pismem z dnia 29 września 2011 r., znak WOOŚ-II.4200.19.2011.MG.2 RDOŚ w Łodzi wystąpił ponownie do Wojewody Wielkopolskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w przedmiotowej sprawie oraz poinformował, że nie wnosi uwag do przedłożonego raportu oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji.

Pismem z dnia 30 września 2011 r., znak WOO-II.4242.47.2011.JC RDOŚ w Poznaniu wystąpił do Wojewody Wielkopolskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* Wojewoda Wielkopolski obwieszczeniem z dnia 30 września 2011 r. zawiadomił zainteresowanych o przystąpieniu do przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2011 r., znak WOO-II.4242.47.2011.JC RDOŚ w Poznaniu uzgodnił środowiskowe warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia na terenie województwa wielkopolskiego.

Postanowieniem z dnia 10 listopada 2011 r., znak WOOŚ.4200.19.2011.MG.7 RDOŚ w Łodzi uzgodnił środowiskowe warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia na terenie województwa łódzkiego.

W wyniku przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko określone zostały przez organy środowiskowe m.in. parametry ekranów akustycznych planowanych w związku z realizacją inwestycji.

Następnie uznając, że zebrany materiał dowodowy w sprawie pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Wielkopolski, na podstawie art. 11a ust. 1 *ustawy* oraz art. 104

kpa, wydał w dniu 16 grudnia 2011 r. decyzję nr 31/2011, znak: IR.III-6.7820-12/11, udzielając Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanemu przez pełnomocnika – Pana Marka Bereżeckiego – Zastępcę Dyrektora Oddziału ds. Przygotowania Inwestycji Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Poznaniu, zezwolenia na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa drogi S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy”.

W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji organ pierwszej instancji ustosunkował się do zarzutów i wniosków wniesionych przez strony w trakcie przeprowadzonego postępowania

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski nadał przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, uznając argumenty przedstawione przez *investora* we wniosku z dnia 15 kwietnia 2011 r. Jak wyjaśnił, przedmiotowa inwestycja została ujęta w załączniku nr 1 poz. 32 do Program Budowy Dróg Krajowych na lata 2011 – 2015, której realizacja rozpocznie się do 2013 roku, dla której przygotowano ścisły harmonogram finansowy, a także ze względu na fakt, że projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską w ramach VIII Priorytetu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko (POIiŚ) 2007 – 2013 pn. „Bezpieczeństwo transportu i krajowe sieci transportowe, działanie 8.2 Drogi krajowe poza siecią TEN-T. Ponadto przedmiotowa inwestycja stanowi fragment planowanej drogi ekspresowej w ciągu międzynarodowego szlaku E67 z Pragi do Helsinek, a także połączy aglomeracje: wrocławską, łódzką, warszawską oraz białostocką, pozwalając na przejęcie ruchu tranzytowego z istniejących połączeń, głównie istniejącej drogi krajowej nr 8.

Analizując powyższą decyzję Wojewody Wielkopolskiego organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *ustawy*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji, a także zatwierdzenie podziału nieruchomości. Ponadto, na mocy przedmiotowego rozstrzygnięcia zatwierdzono projekt budowlany. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa. Poza tym ustalono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, a także

szczegółowe warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, jak również szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy*, Wojewoda Wielkopolski doręczył ww. decyzję Wnioskodawcy. Pozostałe strony o wydaniu przedmiotowej decyzji zostały zawiadomione w drodze obwieszczeń umieszczonych:

- na tablicy ogłoszeń Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu w dniach od 30 grudnia 2011 r. do 13 stycznia 2012 r.,
- na tablicy ogłoszeń Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniach od 30 grudnia 2011 r. do 13 stycznia 2012 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Kobyła Góra w dniach od 30 grudnia 2011 r. do 25 stycznia 2012 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w dniach od 29 grudnia 2011 r. do 14 stycznia 2012 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Galewice w dniach od 30 grudnia 2011 r. do 13 stycznia 2012 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Kępno w dniach od 28 grudnia 2011 r. do 16 stycznia 2012 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Perzowie w dniach od 28 grudnia 2011 r. do 13 stycznia 2012 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Bralin w dniach od 30 grudnia 2011 r. do 13 stycznia 2012 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Wieruszów w dniach od 30 grudnia 2011 r. do 13 stycznia 2012 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Sokolnikach w dniach od 30 grudnia 2011 r. do 13 stycznia 2012 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu od 30 grudnia 2011 r. do 15 stycznia 2012 r.

Ponadto, ww. obwieszczenie zostało opublikowane w prasie lokalnej „Gazeta Wyborcza – Poznań” i „Gazeta Wyborcza - Łódź” w dniu 30 grudnia 2011 r.

Dotychczasowych właścicieli nieruchomości objętych inwestycją oraz użytkowników wieczystych tych nieruchomości organ I instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysyłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

Organ odwoławczy, rozpatrując ponownie wniosek *inwestora*, uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które *inwestor* przedstawił w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika z niej, że inwestycja zlokalizowana jest na obszarach administracyjnych gminy Kobyła Góra, gminy Galewice, gminy wiejsko - miejskiej Kępno, gminy Perzów, gminy Bralin, gminy miejskiej Wieruszów oraz gminy Sokolniki. Będzie ona pełniła rolę drogi ekspresowej w szlaku międzynarodowym E67 z Pragi do Helsinek, a także połączy aglomeracje: wrocławską, łódzką, warszawską oraz białostocką, pozwalając na przejecie ruchu tranzytowego z istniejących połączeń, głównie z istniejącej drogi krajowej nr 8. W ramach niniejszego przedsięwzięcia przewiduje się m.in. budowę obiektów inżynierskich, budowę miejsc obsługi podróżnych, budowę równoległych dróg dla obsługi przyległego terenu, budowę urządzeń ochrony środowiska, przebudowę lub zabezpieczenie istniejących sieci uzbrojenia terenu, budowę odwodnienia dróg i miejsc obsługi podróżnych, rozbiórkę budynków mieszkalnych i gospodarczych, urządzenia organizacji i bezpieczeństwa ruchu, ogrodzenie drogi ekspresowej S8 na całym odcinku.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja, pomimo, iż właściwa pod względem formalnym, wymaga dokonania korekty merytoryczno – reformacyjnej.

W wyniku przeprowadzonej przez Ministra analizy inkryminowanej decyzji wraz z załącznikami organ stwierdził, iż z uwagi na występujące rozbieżności w zapisach rozstrzygnięć środowiskowych, dotyczących przedmiotowej inwestycji, zachodzi konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Należy zauważyć, iż Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, zwany dalej „GDOŚ”, w dniu 2 lutego 2012 r. wydał decyzję znak: DOOŚ-idk.4200.93.2011.16, w której uchylił pkt. I.2.6, I.2.10, I.2.12, I.2.14, I.2.15, I.3.2, I.3.14, V decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 23 lutego 2011 r., znak: WO-II.6200.5.2011.JC o środowiskowych uwarunkowaniach, orzekając w tym zakresie co do istoty, natomiast w pozostałej części utrzymał w mocy ww. decyzję. W przedmiotowej decyzji GDOŚ ustalił wysokość i długość ekranów akustycznych, jako że ww. rozstrzygnięcia nie zawierała decyzja środowiskowa RDOŚ w Poznaniu. GDOŚ orzekając w powyższej kwestii przyjął jednakże wartości parametrów inne, aniżeli ustalone w postanowieniach wydanych w wyniku

przeprowadzonej ponownej oceny oddziaływania na środowisko przez RDOŚ w Poznaniu i RDOŚ w Łodzi. Powyższe orzeczenie organu środowiskowego II instancji w części dotyczącej ekranów akustycznych spowodowało zaistnienie sytuacji, w wyniku której w obrocie prawnym funkcjonowały odmienne co do treści rozstrzygnięcia dotyczące tego samego przedmiotu. Projekt budowlany zatwierdzony ww. decyzją Wojewody Wielkopolskiego, stanowiący jej integralną część, zawierał parametry ekranów akustycznych ustalone w postępowaniu w sprawie ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko (tj. zgodne z wartościami wskazanymi w postanowieniach RDOŚ w Poznaniu i RDOŚ w Łodzi z dnia 9 i 10 listopada 2011 r.).

Z uwagi na powyższe pismem z dnia 18 kwietnia 2012 r., znak: BOII-11ch-772-9-608/12 Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej wezwał, na podstawie art. 136 *kpa*, Wojewodę Wielkopolskiego do przeprowadzenia dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w przedmiotowej sprawie poprzez przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko, z uwagi na konieczność wyeliminowania rozbieżności, jakie występują pomiędzy parametrami technicznymi ekranów akustycznych, określonymi w projekcie budowlanym, stanowiącym załącznik nr 3 do ww. decyzji Wojewody Wielkopolskiego, a zapisami sentencji decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 lutego 2012 r. znak: DOOŚ-idk.4200.93.2011.16.

W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 24 kwietnia 2012 r., znak: IR.III-6.7820-12/11, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z prośbą o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Ponowna ocena oddziaływania inwestycji na środowisko zakończyła się wydaniem przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi postanowienia z dnia 14 sierpnia 2012 r., znak: WOOŚ.4200.5.2012.MG oraz przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu postanowienia z dnia 20 sierpnia 2012 r., znak: WOO-II.4242.27.2012.27. W przedmiotowych postanowieniach ww. organy środowiskowe uzgodniły warunki realizacji przedmiotowej inwestycji.

W związku z powyższym Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronach od 11 do 12, zapis stanowiący pkt. od I.4 do I.4.2.4. i orzekł w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego zapisu:

„4. Warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska.

4.1. W zakresie inwestycji położonej na terenie województwa wielkopolskiego:

4.1.1. Zgodnie z punktem I.1 postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2012 r., znak: WOO-II.4242.27.2012.JC, uzgadniającego warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, zwanego dalej „postanowieniem RDOŚ w Poznaniu”, należy wykonać działania wskazane w punktach: I.2.1, I.2.2, I.2.4, I.2.5, I.2.7, I.2.8, I.2.11, I.2.13, I.2.17, I.2.19, I.2.23, I.3.1, I.3.15, I.3.16, I.3.17, I.3.19, II.2.B-D decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 23 lutego 2011 r., znak WOO-II.6200.5.2011.JC, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź) na odcinku Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy podtrzymanej decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 lutego 2012 r., znak: DOOŚ-idk.4200.93.2011.16, w zakresie odnoszącym się do odcinka leżącego w województwie wielkopolskim. Zgodnie z punktem I.2 ww. postanowienia RDOŚ w Poznaniu należy wykonać działania wskazane w punkcie 3 i 7 ww. decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

4.1.2. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia ustala się obowiązek zachowania warunków określonych w punkcie I postanowienia RDOŚ w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2012 r., znak: WOO-II.4242.27.2012.JC.

4.1.3. Ustala się obowiązek zapobiegania i ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia, poprzez zastosowanie rozwiązań chroniących środowisko wymienionych w punktach I.4.1.1 i I.4.1.2 niniejszej decyzji.

4.1.4. Ustala się obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie i na zasadach określonych w punkcie III postanowienia RDOŚ w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2012 r., znak: WOO-II.4242.27.2012.JC

4.2. W zakresie inwestycji położonej na terenie województwa łódzkiego:

4.2.1. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia ustala się obowiązek zachowania warunków określonych w punkcie 1 postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2012 r., znak: WOOŚ.4200.5.2012.MG, zwanego dalej „postanowieniem RDOŚ w Łodzi”

4.2.2. W projekcie wykonawczym ustala się obowiązek zachowania wymagań dotyczących ochrony środowiska określonych w punkcie 2 ww. postanowienia RDOŚ w Łodzi.

4.2.3. Na etapie eksploatacji inwestycji ustala się obowiązek prowadzenia monitoringu w zakresie i na zasadach określonych w punkcie 3 ww. postanowienia RDOŚ w Łodzi.

4.2.4. Ustala się obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie i na zasadach określonych w punkcie 4 ww. postanowienia RDOŚ w Łodzi.”

Analizując zaskarżoną decyzję Wojewody Wielkopolskiego pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 16 ust. 2 *ustawy*, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdził, iż rozstrzygnięcie organu I instancji nie zawiera prawidłowego określenia terminu wydania nieruchomości objętych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji. Należy zauważyć, iż Wojewoda Wielkopolski, po uwzględnieniu wniosku *inwestora*, na podstawie art. 17 ust. 1 *ustawy* nadał zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, który w myśl ust. 3 pkt 2, 3 i 4 ww. artykułu zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości oraz uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi i rozpoczęcia robót budowlanych.

Stwierdzić należy jednakże, iż użycie w art. 16 ust. 2 *ustawy* sformułowania „decyzja (...) określa (...)” oznacza, iż wskazanie terminu, o którym mowa w tym przepisie jest obligatoryjne.

Wobec powyższego w ocenie organu odwoławczego obowiązek zamieszczenia w sentencji decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zapisów w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości istnieje niezależnie od faktu nadania temu rozstrzygnięciu rygoru natychmiastowej wykonalności. Należy bowiem stwierdzić, iż uzyskanie przez omawianą decyzję waloru ostateczności skutkuje ustaniem rygoru natychmiastowej wykonalności, wobec czego wykonanie tej decyzji wynika z faktu jej ostateczności, a nie przymiotu natychmiastowej wykonalności. Jakkolwiek wykonanie decyzji z rygorem natychmiastowej wykonalności i następnie uzyskanie przez decyzję waloru ostateczności nie cofa skutków faktycznych wykonania tej decyzji w czasie obowiązywania rygoru natychmiastowej wykonalności (por. M. Wolanin *Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz*. Warszawa 2010), to w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stała się ostateczna, konieczne staje się rozstrzygnięcie w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości niezbędnych dla realizacji inwestycji.

Wyjaśnić należy, iż użyte w art. 16 ust. 2 *ustawy* sformułowanie „termin ten nie może być krótszy niż 120 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna” oznacza, iż organ orzekający zobligowany jest do wskazania konkretnego terminu, o którym mowa w tym przepisie poprzez wskazanie liczby oznaczającej dzień wydania nieruchomości, większej lub równej 120.

W związku w powyższym, *Minister*, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie I niniejszej decyzji uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji znajdujący się na stronie 14, pkt I.7.12, dotyczący obowiązku określenia terminu wydania nieruchomości opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchylenia, zapisu czyniącego zadość obowiązkowi określoneemu przez ustawodawcę w art. 16 ust. 2 *ustawy*.

Należy zauważyć, iż przepisy *kpa* umożliwiają organowi II – instancyjnemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażonym w wyroku z dnia 22 września 1981 r. (sygn. akt: II SA 400/81, ONSA 1981, nr 2, poz. 88): *„jeżeli organ administracji publicznej, działając w trybie odwoławczym nie ma wątpliwości co do stanu faktycznego i nie stwierdza potrzeby przeprowadzenia dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie, ma obowiązek zastosować instytucję reformacji i orzec co do istoty sprawy, zamiast uchylać decyzję organu I instancji i przekazywać mu sprawę do ponownego rozpatrzenia”*.

Rozpatrując odwołanie *investora* z dnia 30 grudnia 2011 r., znak: GDDKiA O/PO-P-3-bl-2200-29-2189/11, zawierające polemikę z argumentacją Wojewody w zakresie odmowy ustalenia obowiązku i udzielenia zezwolenia na dokonanie przebudowy w zakresie sieci melioracyjnych na terenie nieruchomości wyszczególnionych w pkt V, znajdującym się na stronach 65-67 zaskarżonej decyzji, po przeanalizowaniu rozstrzygnięcia i uzasadnienia zawartego w decyzji, jak również twierdzeń strony odwołującej się, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej przychylił się do stanowiska *investora*.

Wojewoda Wielkopolski w pkt V zaskarżonej decyzji odmówił ustalenia obowiązku i udzielenia zezwolenia na dokonanie przebudowy w zakresie sieci melioracyjnych na terenie nieruchomości przedstawionych w wykazie znajdującym się na stronach 65-67 zaskarżonej decyzji.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Wojewoda Wielkopolski stwierdził, iż zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji, nieruchomości o nr ewid. 34 (nr działki po podziale 34/3), 90 (nr działki po podziale 90/2) i 73 (nr działki po podziale 73/3) ark. 1 obr. 0003 - Ochędzyn Nowy, gmina Sokolniki (jednostka ewidencyjna 101806_2 Sokolniki), powiat wierszowski, województwo łódzkie, są niezbędne dla dokonania przebudowy sieci wodociągowej, jednakże z zebranej dokumentacji, w tym z projektu budowlanego, zatwierdzonego niniejszą decyzją oraz wyjaśnień wnioskodawcy wynika, że na terenie przedmiotowych nieruchomości planowana jest budowa nowego przyłącza wodociągowego.

Wojewoda Wielkopolski zwrócił uwagę na fakt, iż zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, g, h *ustawy* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, w razie potrzeby, może zawierać ustalenia dotyczące obowiązku dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, a w konsekwencji również określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji ustalonych obowiązków i zezwolenie na wykonanie tych obowiązków. Analizując powyższy przepis, w ocenie organu pierwszej instancji podstawowe znaczenie ma stwierdzenie, że można ustalić obowiązek dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, a tym samym ustalenie obowiązku, wraz z jego dalszymi skutkami prawnymi, nie może mieć zastosowania do budowy nowej, czyli nieistniejącej sieci uzbrojenia terenu.

W zakresie przedmiotowych nieruchomości Wojewoda Wielkopolski stwierdził, że wniosek nie dotyczy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, czy też istniejącego obiektu budowlanego i bez znaczenia pozostaje ustalenie czy mamy do czynienia z siecią, czy z przyłączem wodociągowym. W związku z powyższym, w punkcie V.1 zaskarżonej decyzji odmówił udzielenia zezwolenia na dokonanie przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu w zakresie sieci wodociągowej na przedmiotowych nieruchomościach. Wojewoda Wielkopolski wskazał, iż realizację projektowanej inwestycji na terenie przedmiotowych nieruchomości, w zakresie określonym w punkcie V.1 niniejszej decyzji, można przeprowadzić na zasadach ogólnych Prawa budowlanego.

Ponadto Wojewoda Wielkopolski w pkt. V.2 oraz V.3 zaskarżonej decyzji odmówił ustalenia obowiązku i udzielenia zezwolenia na dokonanie przebudowy w zakresie sieci melioracyjnych oraz w zakresie drenażu na terenie nieruchomości wyszczególnionych w pkt. V.2 oraz V.3 znajdujących się na str. 65, 66, 67 zaskarżonej decyzji.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Wojewoda Wielkopolski wskazał, iż dla zakresu pojęcia przebudowy istniejących sieci w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w pkt. V.2 oraz V.3, ma znaczenie pojęcie „sieć uzbrojenia terenu”, które zostało sprecyzowane w art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r., Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo geodezyjne i kartograficzne*”, zgodnie z którym przez sieć uzbrojenia terenu należy rozumieć wszelkiego rodzaju nadziemne, naziemne i podziemne przewody i urządzenia: wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłne, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne i inne, z wyłączeniem urządzeń melioracji szczegółowych, a także podziemne budowle, jak: tunele, przejścia, parkingi, zbiorniki, itp. Organ pierwszej instancji zwrócił uwagę, że na mocy wyżej powołanego artykułu z sieci uzbrojenia terenu wyłączono urządzenia melioracji szczegółowych, do których zalicza się, zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r.

Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z póź. zm.), dalej zwanej „*ustawą Prawo wodne*”, rowy wraz z budowlami związanymi z nimi funkcjonalnie, drenowania, rurociągi o średnicy poniżej 0,6 m, stacje pomp do nawodnień ciśnieniowych, ziemne stawy rybne, groble na obszarach nawadnianych, systemy nawodnień grawitacyjnych i ciśnieniowych, jeżeli służą celom, o których mowa w art. 70 ust. 1 *ustawy Prawo wodne*.

Ponadto Wojewoda Wielkopolski, uzasadniając swoje rozstrzygnięcie podniósł, iż odmulenie rowów melioracyjnych (względnie remont), jest pracą związaną z bieżącym utrzymaniem tych urządzeń tak, aby spełniały one swoje zadania, co stanowi obowiązek właściciela wód (zarządzającego przedmiotowymi urządzeniami).

Mając na uwadze powyższe, organ pierwszej instancji odmówił udzielenia zezwolenia na dokonanie przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu w zakresie rowów melioracyjnych i drenażu na nieruchomościach wskazanych w pkt. V.2 oraz V.3 zaskarżonej decyzji.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej nie podziela stanowiska zawartego w uzasadnieniu kontrolowanej decyzji dotyczącego zakresu pojęcia przebudowy sieci melioracyjnej.

Wyjaśnić bowiem należy, iż stosownie do art. 1 *ustawa* określa zasady i warunki przygotowania inwestycji w zakresie dróg publicznych w rozumieniu *ustawy o drogach publicznych*.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 *ustawy o drogach publicznych*, droga jest to budowla wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiąca całość techniczno-użytkową, przeznaczona do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowana w pasie drogowym. Pas drogowy to natomiast wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z potrzebami zarządzania drogą.

Przedmiotowy zakres *ustawy* obejmuje zasady i warunki przygotowania inwestycji dotyczących dróg publicznych, tj. procedurę ustalania lokalizacji dróg publicznych poprzez wyznaczenie linii rozgraniczających tych dróg, procedurę zatwierdzania podziałów nieruchomości dla wydzielenia ich części znajdujących się w liniach rozgraniczających drogi publicznej, procedurę zatwierdzania projektu budowlanego, jak również procedurę zezwalania na przebudowę istniejącej sieci uzbrojenia terenu.

W *ustawie* brak jest jednak definicji legalnej pojęcia „sieci uzbrojenia terenu”. W związku z tym należy, zgodnie z art. 11i *ustawy*, który stanowi, iż w sprawach nieuregulowanych w *ustawie* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*,

odwołać się do *rozporządzenia*. Odpowiednie stosowanie przepisów *ustawy Prawo budowlane* obejmuje bowiem nie tylko samą treść *ustawy Prawo budowlane* i normy możliwe do wyinterpretowania z niej na użytek postępowania o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej i samej decyzji, ale również treść aktów wykonawczych do tej ustawy (por. M. Wolanin, *Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych*, Komentarz. Warszawa 2010, s. 184). Ponadto stosowanie *rozporządzenia* znajduje dodatkowe poparcie normatywne w art. 2 ust. 3 *ustawy o drogach publicznych*.

Rozporządzenie w dziale IV reguluje wyposażenie techniczne dróg, które obejmuje stosownie do rozdziału 5 wyżej wskazanego działu *rozporządzenia*, infrastrukturę techniczną w pasie drogowym, która nie jest związana z drogą, precyzując w § 140 ust. 2 pkt 3 *rozporządzenia*, iż do infrastruktury tej należy w szczególności zaliczyć m.in. urządzenia wodnych melioracji.

Zgodnie z *ustawą Prawo wodne* urządzenia melioracji wodnej dzielą się na podstawowe i szczegółowe. Do urządzeń melioracji wodnych szczegółowych zalicza się, stosownie do art. 73 *ustawy Prawo wodne*, urządzenia służące regulacji stosunków wodnych w celu polepszenia zdolności produkcyjnej gleby, ułatwieniu jej uprawy i ochronie użytków rolnych przed powodzią m.in. rowy wraz z budowlami związanymi z nimi funkcjonalnie, drenowania.

W związku z powyższym, w ocenie *Ministra*, do użytego w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit g pojęcia sieci uzbrojenia terenu należy odpowiednio zastosować w niniejszej sprawie przepisy rozdziału 5 działu IV *rozporządzenia*, stanowiące o infrastrukturze technicznej w pasie drogi niezwiązanej z drogą.

W ocenie *Ministra* w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania definicja zawarta w art. 2 pkt 11 *ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne*. Wprawdzie za słuszny należy uznać pogląd organu pierwszej instancji, iż do pojęcia sieci uzbrojenia terenu, o której mowa w *ustawie* stosować należy odpowiednio definicję legalną użytą w *ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne*, jednakże odpowiednie stosowanie nie oznacza, że przepisy te w każdym przypadku można stosować wprost. „Odpowiedniość” stosowania przepisów *ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne* powinno polegać na każdorazowym ustaleniu w danej sprawie, czy określona okoliczność faktyczna może być poddana kwalifikacji prawnej przede wszystkim w ramach samej *ustawy*.

Ustawa Prawo geodezyjne i kartograficzne, stosownie do art. 1 pkt 4, zawiera zbiór norm regulujących zasady inwentaryzacji i geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu.

Oznacza to zatem, że urządzenia nieobjęte zakresem definicji wskazanej w art. 2 ust. 11 ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* nie są objęte obowiązkiem inwentaryzacji i geodezyjnej ewidencji wskazanej w omawianej ustawie, jednakże nie wyklucza to, że mogą one stanowić sieć uzbrojenia terenu, na co wskazują, jak to wyżej zostało wyjaśnione, przepisy *rozporządzenia*.

Ponadto zauważyć należy, iż Wojewoda Wielkopolski zobowiązał *inwestora* w pkt. I.

4.3. kontrolowanej decyzji do zachowania warunków i wymagań określonych w decyzjach:

- Marszałka Województwa Wielkopolskiego z dnia 31 marca 2011 r. (znak DSR.VI.6213-231/10) udzielającej pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód i wykonanie urządzeń wodnych oraz długotrwale obniżenie poziomu zwierciadła wody gruntowej w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 54+910 (54+906,82) do km 78+340.
- Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 5 kwietnia 2011 r. (znak RO.VI.62132.1.2011.AP) udzielającej pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 78+340 do km 86+800.
- Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 5 kwietnia 2011 r. (znak RO.VI.62132.3.2011.AP) udzielającej pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 78+340 do km 86+800.
- 4.3.4. Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 29 kwietnia 2011 r. (znak RO.VI.62133.5.6.2011.PL) udzielającej pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie i likwidację urządzeń wodnych oraz odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do środowiska w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 78+340 do km 86+800.
- Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 29 kwietnia 2011 r. (znak RO.VI.62133.5.7.2011.PL) udzielającej pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie i likwidację urządzeń wodnych oraz odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do środowiska w ramach budowy drogi ekspresowej S-8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów od km 86+800 do km 99+937.

W ocenie *Ministra*, Wojewoda Wielkopolski odmawiając w zaskarżonej decyzji ustalenia obowiązku i udzielenia zezwolenia na dokonanie przebudowy w zakresie sieci melioracyjnej uniemożliwił wykonanie części obowiązków nałożonych ww. decyzjami. Ponadto doprowadził do sytuacji, w której wydana przez organ pierwszej instancji decyzja jest wewnętrznie sprzeczna. Z jednej bowiem strony, zobowiązuje *inwestora* do realizacji obowiązków nałożonych ww. decyzjami wodnoprawnymi, jednocześnie uniemożliwiając wykonanie części obowiązków wynikających z powyższych decyzji poprzez odmawę, w pkt. V kontrolowanej decyzji, ustalenia obowiązku i udzielenia zezwolenia na dokonanie przebudowy w zakresie sieci melioracyjnych.

Ponadto odmowa udzielenia przez organ pierwszej instancji zezwolenia na przebudowę sieci melioracyjnej stanowi naruszenie uzasadnionych interesów osób trzecich, które decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej powinna chronić w myśl art. 11f ust. 1 pkt 4 *ustawy*. Uniemożliwienie *inwestorowi* przebudowy sieci melioracyjnej może bowiem doprowadzić do zaburzenia odpływu wody deszczowej z pól, a w konsekwencji doprowadzić do zalewania nieruchomości przyległych do realizowanej inwestycji.

Mając na uwadze powyższe, *Minister* nie zgodził się ze stanowiskiem wyrażonym przez organ pierwszej instancji, który nie wyraził zgody na przebudowę sieci melioracyjnej na terenie nieruchomości przedstawionych w pkt. V.1, V.2 oraz V.3, na stronie 65, 66, 67 kontrolowanej decyzji.

W związku z powyższym *Minister* w punkcie XVI i XVII niniejszej decyzji, uchylając wskazane zapisy, znajdujące się na stronach 56-67 oraz 73 kontrolowanej decyzji, orzekł o ustaleniu nowych zapisów, umożliwiających przebudowę sieci melioracyjnej na terenie nieruchomości przedstawionych w pkt. V.1, V.2 oraz V.3, na stronie 65, 66, 67 kontrolowanej decyzji.

Pismem z dnia 22 sierpnia 2012 r. znak: GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-1064/2007 *inwestor* zwrócił się do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej o dokonanie korekty omyłki pisarskiej zawartej w przedmiotowej decyzji Wojewody Wielkopolskiego w zakresie zmiany pikietażu obiektu WD-22 (wiadukt nad droga ekspresową, DP4706 Cieszyn – Wieruszów).

W związku z powyższym Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie I sentencji zaskarżonej decyzji uchylił zapis znajdujący się na stronie 9, w wierszu 16 -17:

„- w km 85+725,78 – wiadukt WD-22 (przejazd drogowy nad drogą ekspresową S8)

w ciągu drogi powiatowej nr 4706E;”

i orzekł w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego zapisu:

„- w km 85+720,42 – wiadukt WD-22 (przejazd drogowy nad drogą ekspresową S8) w ciągu drogi powiatowej nr 4706E;”

Pismem z dnia 6 sierpnia 2012 r. znak: GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-1043/2007 *inwestor*, w związku z ujawnionymi nieprawidłowościami, zwrócił się do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej o korektę oznaczeń projektów podziału nieruchomości o numerach ewidencyjnych:

1. 93 (po podziale 93/1, 93/2 93/3),
2. 96/6 (po podziale 96/13, 96/14, 96/16),
3. 96/4 (po podziale 96/16, 96/17, 96/18),
4. 111 (po podziale 111/1, 111/2, 111/3, 111/4, 111/5),
5. 3/4 (po podziale 3/11, 3/12),
6. 96/2 (po podziale 96/7, 96/8, 96/9),
7. 112 (po podziale 112/1, 112/2),
8. 118/1 (po podziale 118/2, 118/3, 118/4),
9. 317 (po podziale 317/1, 317/2),
10. 122/1 (po podziale 122/3, 122/4, 122/5),
11. 123/1 (po podziale 123/3, 123/4, 123/5),
12. 124/1 (po podziale 124/3, 124/4, 124/5),
13. 584 (po podziale 584/1 i 584/2);

Mając na uwadze powyższe Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* uchylił znajdujące się w załączniku nr 2 do decyzji Wojewody Wielkopolskiego mapy przedstawiające projekty podziału ww. nieruchomości i orzekł w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowych map oznaczonych jako załączniki nr 2a – 2m przedstawiających projekty podziału przedmiotowych nieruchomości.

W mapie przedstawiającej projekt podziału nieruchomości o nr 93/3 błędnie wskazano powierzchnię działki jako 2,0637 ha oraz powierzchnie poszczególnych użytków na tej działce. Prawidłowa powierzchnia działki 93/3 wynosi bowiem 2,0670 ha. W związku z powyższym Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie II decyzji uchylił w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 93 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0011 Teklinów i orzekł w tym zakresie,

poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy, oznaczonej jako załącznik nr 2a do niniejszej decyzji.

Na mapie przedstawiającej projekt podziału nieruchomości o nr 96/6 błędnie wskazano powierzchnię działek po podziale tj. 96/14 oraz 96/15. Prawidłowe powierzchnie działek 96/14 oraz 96/15 wynoszą odpowiednio 0,2214 ha oraz 0,8618 ha. W związku z powyższym Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie III decyzji uchylił w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 96/6 w obrębie ewidencyjnym 0011 – 101807_5.0011 Teklinów i orzekł w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 2b do niniejszej decyzji.

Na mapie przedstawiającej projekt podziału nieruchomości o nr 96/4 błędnie wskazano powierzchnię działek po podziale tj. 96/17 o 96/18. Prawidłowe powierzchnie działek 96/17 oraz 96/18 wynoszą 0,2214 ha oraz 0,8618 ha. W związku z powyższym Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w punkcie IV decyzji uchylił w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 96/4 w obrębie ewidencyjnym 0011 - Teklinów i orzekł w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 2c do niniejszej decyzji.

Na mapie przedstawiającej projekt podziału nieruchomości o nr 111 na działki nr 111/1, 111/2, 111/3, 111/4, 111/5, błędnie wskazano ich powierzchnię oraz powierzchnię poszczególnych użytków w tych działkach. Prawidłowa powierzchnia ww. działek wynosi: 111/1 – 0,0072 ha, 111/2 – 0,4507 ha, 111/3 – 0,5492 ha, 111/4 – 0,1133 ha, 111/5 – 0,6401 ha. W związku z powyższym Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w punkcie V decyzji uchylił w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 111 w obrębie ewidencyjnym 0009 – Mirków i orzekł w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 2d do niniejszej decyzji.

W punkcie VI decyzji Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, korygując powierzchnię użytków gruntowych na działkach 3/11 oraz 3/12, powstałych po podziale działki 3/4, uchylił w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 3/4 w obrębie ewidencyjnym 0011 – Teklinów i orzekł w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 2e do niniejszej decyzji.

W punkcie VII niniejszej decyzji Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, korygując powierzchnię użytków gruntowych na działkach nr 96/7, 96/8, 96/9, powstałych po podziale działki nr 96/2, uchylił w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 96/2 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0011 Teklinów i orzekł w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 2f do niniejszej decyzji.

Na mapie przedstawiającej projekt podziału nieruchomości o nr 112 skorygowano kolor zaznaczenia wartości powierzchni użytku gruntowego na działce nr 112/1 powstałej po podziale działki nr 112. W punkcie VIII ww. decyzji Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej uchylił w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 112 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0011 Teklinów i orzekł w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 2g do niniejszej decyzji.

W punkcie IX decyzji Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, korygując powierzchnię działki nr 118/4 powstałej po podziale działki nr 118/1 na 3,5441 ha, uchylił w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 118/1 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0011 Teklinów i orzekł w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 2h do niniejszej decyzji..

Następnie organ II instancji sprecyzował wartość użytków gruntowych na działce nr 317/2 (poprzez podanie powierzchni użytków do czterech miejsc po przecinku), powstałej po podziale działki nr 317., W tym celu w punkcie X decyzji Minister uchylił w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 317 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0011 Teklinów i orzekł w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 2i do niniejszej decyzji.

Ponadto, na mapach przedstawiających projekty podziału nieruchomości o nr 122/1, 123/1, oraz 124/1 organ odwoławczy skorygował sumy powierzchni działek przejmowanych pod inwestycję, uchylając w punktach XI, XII, XIII decyzji w całości znajdujące się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapy z projektami podziału nieruchomości oznaczonych kolejno nr 122/1, 123/1 oraz 124/1 w obrębie ewidencyjnym 101807_5.0009 Mirków i orzekając w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowych map oznaczonych kolejno jako załączniki nr 2j, 2k, 2l do niniejszej decyzji.

W związku zaś z faktem, iż na mapie przedstawiającej projekt podziału nieruchomości o nr 584 nie została uwzględniona istniejąca linia podziałowa pomiędzy działkami o nr 584 i 585, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej konwalidował ww. uchybienie uchylając, w punkcie XIV decyzji, w całości znajdującą się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji mapę z projektem podziału nieruchomości oznaczonej nr 584 w obrębie ewidencyjnym 101803_2.0010 Niwiska i orzekając w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowej mapy oznaczonej jako załącznik nr 2m do niniejszej decyzji;

Ponadto, analizując zaskarżoną decyzję oraz stanowiący jej integralną część projekt budowlany Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdził nieprawidłowość w zapisie znajdującym się w załączniku nr 3 zaskarżonej decyzji przedstawiającym rysunek (nr 3.2) profilu podłużnego ekranów akustycznych E3 oraz E4 o treści:

„Początek projektowanej trasy

km 0+000,00

km S8 95+947,70 drogi S-8”

i orzekł w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia, zapisu:

„Początek projektowanej trasy

km 0+000,00

km S8 94+947,70 drogi S-8”

Ponadto, Minister zauważył, że Wojewoda Wielkopolski w pouczeniu ww. decyzji określił prawa i obowiązki inwestora, wynikające m.in. z przepisów *ustawy Prawo budowlane*.

Należy zauważyć, iż zgodnie z doktryną prawa administracyjnego to osnowa decyzji jest jednym z najważniejszych jej elementów, ponieważ wyraża rezultat stosowania normy prawa materialnego do konkretnego przypadku, w kontekście konkretnych okoliczności faktycznych i materiału dowodowego. Ma zatem charakter rozstrzygnięcia przesądzającego o istocie sprawy, o udzielonym uprawnieniu bądź nałożonym obowiązku (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 września 2008 r., sygn. akt: I OSK 1440/07). Aby podmiot, który jest adresatem decyzji, nabył jakieś prawo lub został obciążony obowiązkiem, bądź też określono wobec niego warunki wykonywania nadanych uprawnień czy termin ich realizacji, ustalenia dotyczące ww. kwestii muszą być zawarte w osnowie decyzji i sformułowane w sposób jasny i precyzyjny, bez niedomówień i możliwości różnej interpretacji (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 lutego 2008 r., sygn. akt: I OSK 44/07, wyrok Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Krakowie z dnia 8 grudnia 2010 r., sygn. akt: III SA/Kr 586/10, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 sierpnia 1995 r., sygn. akt: III SA 1225/94, opubl. LexPolonica nr 313134, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego OZ w Gdańsku z dnia 27 czerwca 1996 r., sygn. akt: SA/Gd 1537/95, opubl. Lex nr 44086). Z kolei pouczenie decyzji, zwane również klauzulą odwoławczą, służy określeniu charakteru decyzji, a więc stwierdzeniu, czy jest ona ostateczna, czy też nie. W tym elemencie decyzji organ ogranicza się do wskazania stronie rodzaju środka prawnego przysługującego w odniesieniu do danej decyzji oraz terminu i trybu jego wniesienia, a także organu właściwego do jego rozpatrzenia.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że organ pierwszej instancji w sposób wadliwy skonstruował pouczenie zaskarżonego rozstrzygnięcia, umieszczając w nim szereg merytorycznych zapisów, kształtujących prawa i obowiązki inwestora. W ocenie organu odwoławczego, ww. ustalenia powinny znaleźć się w osnowie decyzji, gdzie, jak wykazano powyżej, rozstrzyga się o istocie sprawy, tj. o udzielonych uprawnieniach, bądź nałożonych obowiązkach.

W związku z powyższym, *Minister* w punkcie XIX sentencji niniejszej decyzji, uchylając wskazane zapisy, znajdujące się na stronach od 81 do 82 oraz od 118 do 120, orzekł o ustaleniu nowego zapisu, określającego szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie oraz inne postanowienia w zakresie praw i obowiązków inwestora.

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem decyzji Wojewody Wielkopolskiego było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren inwestycji, zatwierdzenie podziału nieruchomości i projektu budowlanego, a te pozostają zgodne z wnioskiem *inwestora* oraz z decyzją organu pierwszej instancji.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *ustawy* oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punkcie I-XIX sentencji niniejszej decyzji.

W pozostałym zakresie organ II instancji uznał, że zaskarżona decyzja jest zgodna z prawem i brak jest podstaw do jej zakwestionowania.

Ustosunkowując się do podniesionych zarzutów, dotyczących niekorzystnych rozwiązań lokalizacyjnych oraz projektowych przyjętych w zaskarżonej decyzji, należy wyjaśnić, iż zgodnie z przepisami *ustawy* wojewoda pełni w procesie budowy drogi publicznej funkcję organu administracji, który jest zobowiązany wyłącznie do wydania

decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej, a nie jest natomiast upoważniony do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, ani też do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań. To *inwestor* samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości (vide: wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09 oraz wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10 oraz z dnia 11 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1688/11). *Inwestor* jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji. Zadaniem organu jest zaś sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Należy zaznaczyć, iż skoro ustawodawca precyzyjnie określił zakres wniosku składanego przez inwestora drogi publicznej, to porównując jego zawartość (wraz z załącznikami) z ustawowo wyznaczoną treścią orzeczniczą decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, określonej w art. 11f ust. 1 *ustawy*, godzi się zauważyć, że organy orzekające nie mogą modyfikować ustaleń i parametrów zawartych we wniosku o wydanie ww. decyzji, jeżeli nie wynika to z wiążących organ przepisów prawa.

Organy wydające decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej są uprawnione jedynie do oceny prawnej całości przedsięwzięcia inwestycyjnego i dokumentacji przedłożonej przez wnioskodawcę. Tylko bowiem stwierdzenie przez organ, iż kształt inwestycji w wersji zgłoszonej we wniosku narusza normę wynikającą z określonych przepisów prawa, zobowiązuje ten organ do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w wersji wnioskowanej przez zarządcę drogi publicznej.

Należy podkreślić, iż decyzja zrid wydana na podstawie przepisów *ustawy* jest decyzją administracyjną o charakterze związanym. Organ wydający decyzję jest zobowiązany do wydania decyzji o treści określonej w *ustawie*, pod warunkiem, że wnioskodawca spełni wszelkie przesłanki określone przepisami prawa. Organ nie może odmówić wydania decyzji lub wydać ją w innym zakresie, niż to wynika z treści przepisów *ustawy* (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 czerwca 2008 r. sygn. akt IV SA/Wa 441/06).

Reasumując, ani Wojewoda Wielkopolski, ani także Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej nie mogli dokonać zmian w przedstawionej przez wnioskodawcę koncepcji przebiegu budowy ww. drogi. Należy jeszcze raz wyraźnie zaznaczyć, iż przepisy *ustawy* nie określają obowiązku przedstawienia przez wnioskodawcę różnych wariantów przebiegu planowanej inwestycji, dlatego też organ orzekający pierwszej instancji miał jedynie obowiązek dokonać oceny zgodności z prawem takiego wariantu, jaki przedstawił wnioskodawca. W tym zakresie organ dokonał w niniejszej sprawie takiej oceny, i ocena ta, w ocenie organu odwoławczego, nie narusza prawa.

W tym miejscu należy jednakże przytoczyć stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażone w wyroku z dnia 21 czerwca 2001 r. (sygn. akt V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), zgodnie z którym organ orzekający w sprawie ma obowiązek wykazać w każdym przypadku, *„o jaki interes ogólny chodzi i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywateli. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przesłanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej.”*

Mając więc na uwadze powyższe, jak również dyspozycję art. 7 i 77 *kpa*, jak i orzecznictwo sądowo-administracyjne (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 lipca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 554/09, opubl. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/> oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 października 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 727/09, opubl. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/>), zgodnie z którym, organ administracji publicznej orzekający w zakresie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest obowiązany w każdym przypadku zweryfikować zasadność zarzutów odwołania w zakresie ewentualnego istnienia rozwiązań alternatywnych, zapewniających możliwość realizacji tego samego celu publicznego przy ograniczeniu stopnia ingerencji w prawa własności osób trzecich, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, pismem z dnia 10 lutego 2012 r., znak: BOII-11ch-772-9-237/12, wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w kwestiach poruszonych w odwołaniach złożonych przez Pana Jana Śmigła, Towarzystwo Ochrony Środowiska „Las” oraz Klub Przyrodników, a w szczególności do wypowiedzenia się, czy istnieje możliwość zmiany rozwiązań projektowych uwzględniających podniesione przez Skarżących uwagi.

Inwestor, w piśmie z dnia 15 lutego 2012 r., znak: GDDKiA-O/PO-P2-TZ-4113-17/22-921/2007, szczegółowo wyjaśnił racjonalność planowanego wariantu inwestycji, podtrzymując swoje stanowisko co do zasadności proponowanych we wniosku z dnia 15

kwietnia 2011 r. i przyjętych w zaskarżonej decyzji Wojewody Wielkopolskiego z dnia 16 grudnia 2011 r. rozwiązań projektowych.

Przedmiotowe pismo zostało przez organ odwoławczy, zgodnie z wyrażoną w art. 9 *kpa* zasadą udzielania stronom postępowania informacji, przesłane Skarżącym przy piśmie z dnia 27 lutego 2012 r., znak: BOII-11ch-772-9-313/12.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Pana Floriana Gałę oraz Pana Jana Juliana Cierlaka wyjaśnić należy, iż zgodnie z art. 12 ust. 4 *ustawy* nieruchomości lub ich części, na których inwestycja zostanie zrealizowana, wskazane w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stają się z mocy prawa, w odniesieniu do dróg krajowych, własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Przejście własności tych nieruchomości, bądź ich części, nie wymaga zatem zgody dotychczasowego ich właściciela. Ponadto, *ustawa* nie zobowiązuje *inwestora* do poprzedzenia wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na inwestycję drogową negocjacjami, których efektem byłoby nabycie nieruchomości planowanych do wykorzystania na cel budowy drogi w drodze umowy. Zgodnie z art. 12 ust. 4a *ustawy* właścicielom przejmowanych nieruchomości będzie przysługiwało odszkodowanie, stanowiące konstytucyjnie określony równoważnik majątkowy odebranego prawa własności, które zostanie ustalone decyzją Wojewody Wielkopolskiego w odrębnym postępowaniu.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej raz jeszcze podkreśla, iż zgodnie z przepisami *ustawy*, jak również ugruntowanym stanowiskiem sądownictwa administracyjnego, zarówno Wojewoda, jak i Minister pełnią w procesie budowy funkcję organów administracji, które są zobowiązane wyłącznie do orzekania, odpowiednio w pierwszej i drugiej instancji, w sprawie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej, nie są natomiast upoważnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, ani też do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

W odpowiedzi na zarzut podniesiony przez Pana Jana Śpigła, iż nie był on poinformowany o przebiegu planowanej inwestycji, dlatego też nie mógł uczestniczyć w żadnym spotkaniu dotyczącym przedmiotowego przedsięwzięcia zauważyć należy, iż zgodnie jednak z art. 11d ust. 5 *ustawy*, organ pierwszej instancji zobowiązany był poinformować właścicieli nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej o wszczęciu postępowania w przedmiotowej

sprawie, co też uczynił. Jak już wskazano w ww. decyzji, Wojewoda Wielkopolski wysłał zawiadomienie o wszczęciu postępowania wnioskodawcy oraz właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem, a pozostałe strony zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało wywieszone na tablicy ogłoszeń Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu oraz Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, na tablicach ogłoszeń i na stronach internetowych Urzędu Gminy Kobyła Góra, Urzędu Gminy Galewice, Urzędu Miasta i Gminy Kępno, Urzędu Gminy w Perzowie, Urzędu Gminy Bralin, Urzędu Miasta Wieruszów, Urzędu Gminy Sokolniki oraz opublikowane w „Gazecie Wyborczej – Poznań” oraz „Gazecie Wyborczej – Łódź”. Zarówno w zawiadomieniu, jak i w obwieszczeniu Wojewoda Wielkopolski poinformował o miejscu, gdzie strony mogą zapoznać się z aktami sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków do planowanej inwestycji.

Powyższe zawiadomienie zostało Skarżącemu skutecznie doręczone w dniu 31 sierpnia 2011 r. Fakt ten Skarżący potwierdził własnoręcznym podpisem złożonym na zwrotnym potwierdzeniu odbioru.

W związku z powyższym, stwierdzić należy, że Skarżący miał możliwość zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwość wnoszenia uwag co do przebiegu planowanej inwestycji.

Odpowiadając na zarzut przeprowadzenia projektowanej trasy przez gospodarstwo rolne, będące własnością Skarżącego, w sytuacji gdy w jego ocenie istnieje możliwość przesunięcia projektowanej trasy o dwieście metrów w miejsce, gdzie w chwili obecnej znajduje się wolna przestrzeń należy zauważyć, iż zgodnie z wyjaśnieniami *inwestora* z dnia 15 lutego 2012 r. w ramach wydanej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla drogi ekspresowej S8 ujęto w liniach rozgraniczających część działek nr 493/8 (po podziale działka zajęta pod drogę nr 493/18 o pow. 0,1357 ha) i 493/9 (po podziale – działka zajęta pod drogę o pow. 0,1357 ha) pod projektowaną drogę wewnętrzną stanowiącą dojazd do pól. Obie działki leżą w bezpośredniej bliskości projektowanego węzła „Kępno” na przecięciu się projektowanych dróg ekspresowych S8 i S11.

Działka nr 493/9 jest działką, na której znajduje się budynek mieszkalny wraz z zabudowaniami gospodarczymi. Zlokalizowane są one jednak w części nieruchomości, która zostaje przy dotychczasowym właścicielu (po podziale działka nr 493/19) i nie jest przejmowana przez *inwestora* w ramach przedmiotowej inwestycji.

W dniu 4 września 2012 r. do Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej wpłynęło pismo Pana Jana Śpigła, w którym przedstawiona została prośba o zmianę planu przebiegu inwestycji w sposób omijający zagrodę, będącą własnością Skarżącego, cyt. „w związku z budową drogi krajowej nr 11”. W tym miejscu wyjaśnić należy,

iż przedmiotem rozpoznania w niniejszym postępowaniu jest sprawa dotycząca wydanej przez Wojewodę Wielkopolskiego decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa drogi S8 Syców – Kępno – Sieradz – A1 (Łódź), odcinek Syców – Kępno – Wieruszów – Walichnowy”. W konkluzji należy uznać przedmiotowe pismo Skarżącego za niepodlegające rozpoznaniu w toku przedmiotowego postępowania, z uwagi na fakt, iż dotyczy ono innej inwestycji.

W przedmiocie zarzutów wniesionych przez Klub Przyrodników, w imieniu którego działa Pan Robert Stańko oraz Towarzystwo Ochrony Środowiska „Las” reprezentowane przez Pana Grzegorza Ćwiertnia, godzi się na wstępie zauważyć, iż zgodnie z art. 44 ust. 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, organizacji ekologicznej służy prawo wniesienia odwołania od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Ponadto, wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestnictwa w takim postępowaniu. Wówczas organizacja uczestniczy w nim na prawach strony. Ustawodawca uznał, iż w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa samo złożenie przez organizację ekologiczną odwołania jest równoznaczne z żądaniem dopuszczenia do udziału w postępowaniu i nie jest wymagane złożenie odrębnego wniosku (por. M. Wolanin *Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych*. Komentarz. Warszawa 2010).

Organizacja ekologiczna może brać również udział w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, na prawach strony, jeżeliłoży wniosek do organu orzekającego o chęci udziału w tym postępowaniu, ale tylko wtedy gdy w jego ramach przeprowadzana jest ponowna ocena oddziaływania inwestycji drogowej na środowisko lub gdy dokonywana jest ocena oddziaływania tej inwestycji na obszar Natura 2000. Z racji bowiem przeprowadzania tych ocen w postępowaniu o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, postępowanie to staje się postępowaniem wymagającym udziału w nim społeczeństwa i właśnie z tego powodu organizacja ekologiczna, jako organizacja społeczna mająca za swój cel ochronę środowiska, może brać udział w postępowaniu, skoro przeprowadza się w nim ocenę oddziaływania inwestycji na środowisko (M. Wolanin, *Komentarz...*).

Należy również zauważyć, iż organizacja społeczna będzie musiała złożyć w sposób wyraźny wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu administracyjnym, w przypadku gdyłoży odwołanie od decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej,

zawierające zarzuty nie dotyczące postanowienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska, czyli w kwestiach niezwiązanych z postępowaniem wymagającym udziału społeczeństwa. Jeżeli bowiem organizacja społeczna nie złożyła wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu administracyjnym o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przed organem pierwszej instancji oraz nie zostało wydane pozytywne postanowienie o dopuszczeniu jej do udziału w postępowaniu administracyjnym, a zarzuty nie dotyczą postanowienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska, nie będzie mogła skutecznie podnosić innych zarzutów, niż te związane z ponowną oceną oddziaływania na środowisko.

Klub Przyrodników, zgodnie ze statutem w oparciu o który działa, jest organizacją społeczną, mającą na celu: prowadzenie i popieranie wszelkiej działalności na rzecz ochrony środowiska, szczególnie ochrony przyrody, edukację ekologiczną społeczeństwa, prowadzenie, popieranie i koordynowanie prac badawczych zmierzających do lepszego poznania przyrody, inspirowanie i tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi amatorskiego ruchu przyrodniczego. Mając na uwadze fakt przeprowadzenia w ramach omawianego postępowania ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej ustosunkował się w niniejszej decyzji do zarzutów i uwag Klubu Przyrodników, dotyczących postanowień RDOŚ w Poznaniu i RDOŚ w Łodzi wydanych w wyniku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Co zaś się tyczy odwołania wniesionego przez Towarzystwo Ochrony Środowiska „Las” należy zauważyć, iż postanowieniem z dnia 7 października 2011 r., znak: IR.III-6.71190-32/10 Wojewoda Wielkopolski dopuścił ww. stowarzyszenie do udziału w postępowaniu w sprawie wydania kontrolowanej decyzji na prawach strony.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Towarzystwo Ochrony Środowiska „Las”, dotyczących: braku zawarcia w decyzji zapisów skutkujących dostateczną ochroną akustyczną, wymaganych przepisami na terenach zabudowy jednorodzinnej oraz wewnątrz pomieszczeń, wydanie przedmiotowej decyzji Wojewody Wielkopolskiego na podstawie nieostatecznej decyzji środowiskowej oraz brak uregulowań dotyczących ochrony przed wibracjami należy stwierdzić, iż nie zasługują one na uwzględnienie.

Powyższe stanowisko Ministra wynika z faktu, iż zagadnienia dotyczące ochrony przed wibracjami nie są regulowane przepisami prawa, a jedynym odnośnikiem w tej materii jest Polska Norma PN-88/BB-02170 „Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki”, w której wskazano, iż naprężenie wywołane drganiami drogowymi uznaje się za mało szkodliwe dla budynków. Ponadto wskazać należy, iż w postanowieniach

RDOŚ w Łodzi oraz RDOŚ w Poznaniu nie przewidziano środków ochrony budynków przed wibracjami. Jednakże na etapie eksploatacji realizowanej inwestycji nie prognozuję się wystąpienia uciążliwości spowodowanych drganiami. Budowana droga będzie bowiem posiadać nową równą nawierzchnię oraz warstwy podbudowy, charakteryzujące się różnymi właściwościami fizyko mechanicznymi (gęstość, struktura), a możliwość przemieszczania się drgań będzie niewielka. Dodatkowo wykonywana na bieżąco staranna konserwacja nawierzchni i bezzwłoczne naprawy stanowiąc będą środki zabezpieczające w sposób wystarczający przed wibracjami.

Odpowiadając na zarzut wydania przedmiotowej decyzji w oparciu o nieostateczną decyzję środowiskową należy zwrócić uwagę na fakt, iż zgodnie z art. 108 § 1 *kpa* decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności. W zaistniałej sytuacji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu nadał decyzji z dnia 23 lutego 2011 r., znak: WOO-II.6200.5.2011.JC ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedmiotowego przedsięwzięcia, w pkt VI, rygor natychmiastowej wykonalności. Ponadto, w przepisach ustawy o *udostępnianiu informacji o środowisku* nie ma zapisów, które uwarunkowują złożenie wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, bądź też wydanie takiej decyzji od przymiotu ostateczności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danego przedsięwzięcia. W związku ze złożonymi odwołaniami od decyzji RDOŚ w Poznaniu organ II instancji – Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, posiadał narzędzia umożliwiające wstrzymanie wykonania decyzji RDOŚ w Poznaniu, jednakże w omawianej sprawie powyższe nie miało miejsca. Tym samym decyzja RDOŚ w Poznaniu wiązała organ wydający zaskarżoną decyzję zrid i brak było podstaw do odmowy jej wydania. Mieć na względzie należy również fakt, że organy administracji publicznej, w tym RDOŚ w Poznaniu, działają na podstawie i w granicach przewidzianych przepisami prawa, zatem nie można było domniemywać, że decyzja RDOŚ w Poznaniu jest wadliwa, do czasu stwierdzenia takiej wadliwości prawnej przez organ II instancji, czyli GDOŚ, lub sąd.

Odnosząc się do zarzutu skarżącego Towarzystwa, w którym podniesiono, iż kontrolowana decyzja nie zapewnia dostatecznej ochrony akustycznej wewnątrz pomieszczeń Minister wyjaśnia, iż w *ustawie Prawo ochrony środowiska*, *ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku*, oraz w aktach wykonawczych do ww. ustaw brak jest określenia standardów akustycznych wewnątrz pomieszczeń. Standardy takie można odnaleźć w Polskiej Normie PN-87/B-02151/2 „*Akustyka budowlana. Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach. Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku*

w pomieszczeniach.” Jednakże normy zawarte w ww. dokumencie nie mieszczą się w zamkniętym katalogu powszechnie obowiązujących aktów prawnych, określonym w art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i dlatego też nie można ich brać pod uwagę przy ocenie zgodności przyjętych rozwiązań z prawem. W związku z tym, w ocenie *Ministra*, zarzut braku zapewnienia przez kontrolowaną decyzję dostatecznej ochrony akustycznej jest bezzasadny.

W odniesieniu do zarzutów braku dostatecznej ochrony akustycznej wymaganej przepisami na terenach zabudowy jednorodzinnej wyjaśnić należy, iż zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z dnia 5 lipca 2007 r.), wydanym na podstawie art. 113 ust. 2 ustawy *Prawo o ochronie środowiska*, zabudowa mieszkaniowa podlega dwóm normom akustycznym w zależności od charakteru zabudowy. I tak, dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej norma wynosi 55 db w porze dziennej i 50 db w porze nocnej. Natomiast dla pozostałej zabudowy mieszkaniowej norma w porze dziennej wynosi 60 db oraz 50 db w porze nocnej. W celu zachowania akustycznych standardów jakości środowiska w postanowieniach RDOŚ w Łodzi oraz RDOŚ w Poznaniu ustalono obowiązek zastosowania odpowiednich rozwiązań technicznych, ograniczających negatywny wpływ realizowanego przedsięwzięcia na środowisko. Przewidziano zainstalowanie ekranów akustycznych ograniczających emisję hałasu pochodzącego od drogi, o ściśle określonych w ww. postanowieniach parametrach geometrycznych, tj. długości, wysokości oraz lokalizacji określonej kilometrażem drogi.

Zaznaczenia wymaga również fakt, iż wszelkie analizy i obliczenia mają charakter prognoz, a rzeczywiste oddziaływanie realizowanej inwestycji na tereny przyległe zostanie określone na podstawie analizy porealizacyjnej, która zgodnie z pkt. III postanowienia RDOŚ w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2012 r. uzgadniającym warunki realizacji przedsięwzięcia musi zostać wykonana w ciągu roku po oddaniu inwestycji do użytkowania. Podobne uregulowania zawarł w pkt 4 swojego postanowienia z dnia 14 sierpnia 2012 r. RDOŚ w Łodzi. Na podstawie wyników sporządzonej analizy możliwe będzie doprojektowanie innych środków ograniczających negatywne oddziaływanie lub też utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Mając na uwadze powyższe oraz analizę Załącznika Nr 3 do kontrolowanej decyzji, stanowiącego projekt budowlany, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej uznał, iż przewidziane ekrany akustyczne są zaprojektowane zgodnie z wymogami przewidzianymi w postanowieniach RDOŚ w Łodzi oraz RDOŚ w Poznaniu.

W dniu 31 sierpnia 2012 r., w odpowiedzi na pismo Ministra z dnia 23 sierpnia 2012 r., znak: BOII-11ch-772-9-1249/12), do Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej wpłynęło pismo Towarzystwa Ochrony Środowiska „Las” z dnia 28 sierpnia 2012 r., w którym skarżący zgłasza uwagi odnośnie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie. Towarzystwo zarzuca RDOŚ w Łodzi prowadzenie postępowania w sposób nieprawidłowy z uwagi na fakt, iż ponowną ocenę oddziaływania inwestycji na środowisko przeprowadza się w oparciu o raport, w związku z czym RDOŚ powinien zażądać uzupełnienia raportu, a nie złożenia wyjaśnień przez inwestora. Powyższe, w ocenie Skarżącego, stanowi błąd formalny postępowania w sprawie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Ponadto Towarzystwo podnosi, iż nie miało możliwości zapoznania się z postanowieniem RDOŚ w Łodzi w wyznaczonym terminie, jednakże wątpliwości Skarżącego budzi fakt odstąpienia przez *inwestora* od budowy ekranów akustycznych w kilometrażach: 80 + 200, 83 + 220, 85 + 210.

W zaistniałej sytuacji na uwagę zasługuje fakt, iż Towarzystwo, jak samo w przedmiotowym piśmie wskazuje, nie zapoznało się z postanowieniem RDOŚ w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2012 r., znak: WOOŚ.4200.5.2012.MG, a pomimo tego postawiło zarzuty wobec przedmiotowego rozstrzygnięcia, nie mając wiedzy co do słuszności podnoszonych zastrzeżeń.

W tym miejscu należy podkreślić, iż osobom zainteresowanym przebiegiem postępowania środowiskowego, w związku ze stwierdzoną przez Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej koniecznością przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, została zapewniona przez właściwe organy możliwość czynnego w nim udziału. Mianowicie pismem z dnia 4 czerwca 2012 r., znak WOOŚ.4200.5.2012.MG RDOŚ w Łodzi wystąpił do Wojewody Wielkopolskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w przedmiotowej sprawie, zgodnie z art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*. Następnie pismem z dnia 19 czerwca 2012 r., znak WOO-II.4242.27.2012.JC RDOŚ w Poznaniu wystąpił do Wojewody Wielkopolskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w przedmiotowej sprawie, zgodnie z art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* Wojewoda Wielkopolski obwieszczeniem z dnia 27 czerwca 2012 r. zawiadomił zainteresowanych o przystąpieniu do przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko

przedsięwzięcia na etapie postępowania odwoławczego prowadzonego przez Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie decyzji Wojewody Wielkopolskiego Nr 31/2011 z dnia 16 grudnia 2011 r., znak: IR.III-6.7820-12/11. Z powyższego wynika, iż skarżące Towarzystwo miało możliwość zgłaszania uwag i zastrzeżeń na etapie przeprowadzanej oceny, jak również zapoznania się z treścią wydanych przez organy środowiskowe, w tym RDOŚ w Łodzi, rozstrzygnięć. Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej nie może odnosić się do zarzutów wobec postanowienia, sformułowanych przez podmiot, który nie zapoznał się z treścią tego aktu administracyjnego. Należy zauważyć, iż zasady ogólne Kpa mają chronić prawa strony w postępowaniu administracyjnym, ale nie zwalniają jej od wszelkiej aktywności procesowej. Niemniej jednak Minister sprawdził prawidłowość ww. postanowienia, a do zastrzeżeń Skarżącego ustosunkował się w akapicie powyżej.

W odniesieniu do zarzutu, iż ponowną ocenę oddziaływania inwestycji na środowisko przeprowadza się w oparciu o raport i wadliwym jest wzywianie inwestora do złożenia wyjaśnień, należy uznać go za bezzasadny.

Pismem z dnia 15 maja 2012 r., znak: WOOŚ.4200.5.2012.MG, RDOŚ w Łodzi wezwał *inwestora* do wyjaśnienia i uzupełnienia informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, przekazanego wraz z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji inwestycji. Odpowiedź *inwestora* na powyższe wezwanie została zakwalifikowana przez RDOŚ w Łodzi jako uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedmiotowej inwestycji na środowisko. O wezwaniu inwestora do uzupełnienia raportu świadczy również zapis na stronie 21 w wersach 17-27 postanowienia RDOŚ w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2012 r., w którym to organ środowiskowy jednoznacznie opisuje, iż wezwał inwestora do uzupełnienia raportu oddziaływania inwestycji na środowisko. Z uwagi na powyższe zarzut popełnienia błędu formalnego w przedmiotowym postępowaniu nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do kwestii odstąpienia przez *inwestora* od budowy ekranów akustycznych w kilometrażach: 80 + 200, 83 + 220, 85 + 210 należy wyjaśnić, iż niezależnie od wykonania bądź braku realizacji ekranów akustycznych w pasie dzielącym, w punkcie obliczeniowym 166 i 179, będą występowały przekroczenia dopuszczalnych poziomów dźwięku dla prognozy ruchu na rok 2031. Z kolei dla prognozy ruchu na rok oddania inwestycji do użytkowania w obu punktach pomiarowych nie będą występowały przekroczenia dopuszczalnych standardów jakości środowiska. Jak czytamy w raporcie dot. ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, w związku z niską skutecznością rozwiązań

polegających na budowie ekranów akustycznych w pasie dzielącym, uznano za celową rezygnację z budowy tych ekranów. Zgodnie z pkt III postanowienia RDOŚ w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2012 r. uzgadniającym warunki realizacji przedsięwzięcia, w ciągu roku po oddaniu inwestycji do użytkowania zostanie wykonana analiza porealizacyjna. Podobne uregulowania zawarł w pkt 4 swojego postanowienia z dnia 14 sierpnia 2012 r. RDOŚ w Łodzi. Na podstawie wyników sporządzonej analizy możliwe będzie doprojektowanie innych środków ograniczających negatywne oddziaływanie lub też utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

W odpowiedzi na zarzuty podniesione przez Klub Przyrodników, iż w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji nastąpią zmiany w hydrologii terenu, skutkujące negatywnie dla środowiska życia czerwończyka fioletka, zarzut ten należy uznać za niezasadny. Kwestia wpływu przedmiotowej inwestycji na motyla czerwończyka fioletka była już przedmiotem wyjaśnień na etapie przeprowadzonego postępowania w sprawie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (pismo *investora* z dnia 3 listopada 2011 r., znak: GDDKiA-O/PO-D9-br-4113-17/S8oś-351/07/11 skierowane do RDOŚ w Poznaniu oraz RDOŚ w Łodzi). Odnosząc się do przedmiotowych zarzutów Klubu Przyrodników *investor* wyjaśnił, iż zarówno na etapie realizacji, jak i użytkowania inwestycji, nie nastąpią zakłócenia w przepływie wody na rzece Nierób. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad uzyskał pozwolenie wodnoprawne od Marszałka Województwa Wielkopolskiego na wykonanie obiektu mostowego nad ww. rzeką w km 64+710. Ww. organ również nie stwierdził ewentualnych zaburzeń w przepływie rzeki. Na etapie realizacji przedmiotowego obiektu nie będzie wstrzymywany przedmiotowy ciek, ani nie będzie korygowane jego koryto. Ponadto nie przewiduje się w ramach przedmiotowej inwestycji dogęszczania torfów w rejonie doliny rzecznej.

W odpowiedzi na zarzut nieprawidłowego uznania przez organ środowiskowy inwentaryzacji zawierającej materiały Lasów Państwowych, uzupełnionej o dane z Biura Urządzenia Lasów i Geodezji Leśnej w Poznaniu, za wystarczająco wiarygodne i mogące stanowić podstawę do dokonania oceny oddziaływania na środowisko, należy wyjaśnić iż *investor* wykonując inwentaryzację terenów należących do nadleśnictw opierał się na opracowaniach sporządzonych w Lasach Państwowych w 2007 r. Dodatkowo w 2010 r. inwestor wystąpił ponownie do Lasów Państwowych w celu zweryfikowania ewentualnych zmian. Podstawą identyfikacji siedliska przyrodniczego była aktualna roślinność rzeczywista. Siedliska zweryfikowano przy pomocy specjalistów fitosocjologów, posiadających wiedzę z zakresu klasyfikacji siedlisk pokrytych drzewostanem. Uwagi o pokryciu siedlisk kwaśnych

dębów przez dąb czerwony wynikają z wiedzy fitosocjologicznej. W związku z powyższym uznać należy przedmiotowy zarzut za niezasadny.

Dodatkowo Skarżący zarzuca, iż nie stwierdzono na terenie planowanej inwestycji obecności trzepli zielonej. *Investor* nie zinwentaryzował ww. gatunku. Gatunek ten należy do owadów nizinnych, jego determinującym biotopem są nie zamulone osady piaszczyste lub piaszczysto – żwirowe. Jest to charakterystyczne dla wód czystych o szybkim nurcie. W ocenie *investora* mało prawdopodobnym jest aby na odcinku o spowolnionym przepływie istniała rodzima populacja ww. gatunku. W przypadku zidentyfikowania gatunku chronionego *investor* podejmie kroki w kierunku minimalizowania ewentualnych strat w środowisku.

W odpowiedzi na zarzut dot. ochrony starorzeczy i naturalnych zbiorników eutroficznych w okolicy siedliska przyrodniczego 3150 ocenie *investora* inwestycja nie ma wpływu na starorzecze ze względu na odległość od przeprawy na rzece Prośnie oraz na lokalizację siedliska w górę rzeki, co ze względu na kierunek spływu wód uniemożliwia przenikanie zanieczyszczeń. Nie stwierdzono w badanym pasie żadnych innych starorzeczy. Z uwagi na powyższe zarzut ten należy uznać za niezasadny.

Odpowiadając na zarzut niezgodności pomiędzy danymi odnośnie zasięgu i skali oddziaływań na chronione siedlisko wyżynnego boru jodłowego wyjaśnić należy, iż skala oddziaływania na wyżynny bór jodłowy jest zgodna z inwentaryzacją przyrodniczą Nadleśnictwa Przedborzów potwierdzoną przez pracowników Uniwersytetu Przyrodniczego oraz wizje terenowe. Powyższa kwestia była przedmiotem wyjaśnień na etapie postępowania mającego na celu wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Niezasadny należy również uznać zarzut naruszenia art. 7 *kpa*. W ramach przedmiotowego postępowania nie doszło do naruszenia przepisów *kpa* oraz ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Organy prowadzące przedmiotowe postępowanie dołożyły wszelkich starań w celu wyjaśnienia stanu faktycznego oraz odniosły się co do każdej kwestii poruszonej w trakcie przeprowadzonego postępowania.

W ocenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, w niniejszej sprawie została przeprowadzona wszechstronna i rzetelna analiza zebranego materiału dowodowego oraz ocena poczynionych ustaleń faktycznych w świetle przesłanek określonych w art. 11f ustawy, warunkujących prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Wojewoda Wielkopolski prowadząc postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację ww. inwestycji wypełnił dyspozycję art. 77 § 1 *kpa*, obligującego organ do rozważenia całego materiału dowodowego. Organ orzekający wziął więc pod uwagę nie tylko stanowisko inwestora,

w którym ustosunkował się on do zgłaszanych przez strony postępowania zarzutów, ale również wniesione zastrzeżenia i uwagi tychże stron. Analizy materiału dowodowego organ dokonał zgodnie z art. 80 *kpa* i wynik tej analizy, łącznie z oceną zebranych dowodów, przedstawił w uzasadnieniu decyzji kończącej postępowanie administracyjne niniejszej sprawie.

W szczególności w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, dopełniając wymogu art. 107 § 3 *kpa*, organ wskazał jednoznacznie fakty, które uznały za udowodnione, dowody na których się oparł oraz przyczyny dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

Powyższe świadczy o tym, iż Wojewoda Wielkopolski zbadał materiał dowodowy zgromadzony w całym postępowaniu, dokładnie wyjaśnił stan faktyczny i przy rozstrzygnięciu uwzględnił zarówno interes społeczny, jak i interes skarżących. Z powyższych względów za niezasadny należy uznać zarzut naruszenia przepisu 7 *kpa*.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, że zarówno wniosek *investora*, postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i zaskarżona decyzja Wojewody Wielkopolskiego Nr 31/2011 z dnia 16 grudnia 2011 r., znak: IR.III-6.7820-12/11, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniach nie zasługują na uwzględnienie.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi, na podstawie art. 53 § 1 oraz 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270), do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Z upoważnienia
MINISTRA TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ

Piotr Styczeń
Podsekretarz Stanu

Rozdzielnik do decyzji Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej
z dnia 1 października 2012 r., znak: BOII-Ich-772-9-7436/12.

Otrzymują:

1. Wojewoda Wielkopolski,
2. Pan Marek Bereżecki
Zastępca Dyrektora Oddziału GDDKiA w Poznaniu,
Pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad,
3. Towarzystwa Ochrony Środowiska „Las”,
reprezentowane przez Pana Piotra Ćwiertnię,
4. Klub Przyrodników,
reprezentowany przez Pana Roberta Stańko,
5. Pan Jan Spigiel,
6. Pan Julian Cierlak,
7. Pan Florian Gała,
8. a/a

Do wiadomości:

1. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Poznaniu
2. Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu
Wydział Skarbu Państwa i Nieruchomości
3. Wojewoda Łódzki
4. Starosta Kępiński
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
5. Starosta Ostrzeszowski
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
6. Starosta Wieruszowski
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
7. Sąd Rejonowy w Kępnie, V Wydział Ksiąg Wieczystych
8. Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie, IV Wydział Ksiąg Wieczystych
9. Sąd Rejonowy w Wieluniu, IX Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych
z/s w Wieruszowie
10. Urząd Gminy Kobyla Góra
11. Urząd Gminy Galewice
12. Urząd Miasta i Gminy Kępno
13. Urząd Gminy Perzów
14. Urząd Gminy Bralin
15. Urząd Miasta w Wieruszowie
16. Urząd Gminy Sokolniki